

SVOBODA

Founded in 1893

Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 116, ЧИСЛО 49, П'ЯТНИЦЯ, 4 ГРУДНЯ 2009 РОКУ

1893

Vol. 116, No. 49, FRIDAY, DECEMBER 4, 2009

\$1.00

Звернення Президента України В. Ющенка до українців світу

Шановна українська громадо!
Дорогі брати й сестри!

Україна, світове українство й усі люди доброї волі вшановують пам'ять мільйонів жертв Голодомору 1932-1933 років – найтрагічнішої сторінки в історії України й однієї з найбільших гуманітарних катастроф за все існування людства.

Ми вважаємо справою національної честі й святим обов'язком перед власним народом і перед Богом донести до всього світу правду про Голодомор як свідомо організований комуністичним сталінським режимом геноцид, метою якого було знекровити Україну й підірвати її прагнення до свободи й незалежності.

У результаті колосальної дослідницької й роз'яснювальної роботи нам вдалося повернути факт Голодомору не тільки в українську, а й у світову історію. Дедалі більше країн і міжнародних організацій визнають його актом геноци-

ду й засуджують як злочин тоталітаризму.

У цьому є велика заслуга світового українства. Я глибоко вдячний вам за наполегливу діяльність, відданість великій національній справі, за акцію „Незгасима свічка“, яка розкрила правду про Голодомор багатьом народам світу.

Праця, яку ми розпочали, буде обов'язково продовжена, як цього вимагає наше особисте і національне сумління. Правда – єдиний шлях до морального зцілення й гідного майбутнього.

Упевнений, що разом ми переможемо й відновимо історичну істину й справедливість.

Нехай і цього року в кожному українському домі в усьому світі загориться свічка пам'яті, яка єднає всіх нас у велику єдину родину.

Слава Україні!

Віктор Ющенко
Листопад 2009 року

У Вашингтоні вшановано пам'ять жертв Голодомору в Україні

В Посольстві України під час вшанування пам'яті жертв Голодомору.

Фото: Яро Бігун

Ігор Гулявий,
„Голос Америки“

ВАШІНГТОН. – 76-ту річницю Голодомору 1932-1933 років в Україні відзначили 29 листопада у Посольстві України.

Відзначення розпочалося демонстрацією фрагментів незавершеного ще документального фільму голівудського режисера Бобі Лея „Голодомор – геноцид України 1932-1933“. Фільм поєднує спогади людей, які в той час були дітьми і самі пережили влаштований радянською владою голод на українському селі або передавали розповіді своїх батьків, а також світлина і документальні зйомки того часу, автори яких, мабуть, не сподівалися, що їх матеріяли одного дня буде використано для засудження комуністичної влади. Доступ до цих матеріалів став можливим щойно після того, як Україна стала незалежною і відкрила таємні архіви.

Після демонстрації фільму молитву за померлих промовив настоятель Української православної церкви св. Андрія у Сільвер-Спрінгу, Мериленд, о. Володимир Штепак, який висловив надію, що такі трагічні події вже ніколи не повторяться в будь-якій країні світу, а присутні, стоячи, проспівали „Вічну пам'ять“.

З промовою виступив Посол України Олег Шамшур, який підкреслив, що, незважаючи на те,

що вже зроблено щодо поширення інформації про Голодомор, перед українцями ще стоїть велике завдання: „Наш обов'язок перед тими, хто загинув, перед загиблими, зробити ще більше для того, щоб український Голодомор 1932-1933 років був визнаний як геноцид, як злочин проти людства. Ми дуже цінуємо те, що зроблено було в Сполучених Штатах, досить згадати і минулорічну резолюцію Палати представників США і звернення Президента Джорджа Буша, і в цьому році звернення Президента Барака Обами до українців у зв'язку з річницею трагедії Голодомору“.

Посол зачитав також звернення Президента Віктора Ющенка, який підкреслив, що акція „Незгасима свічка“ розкрила правду про Голодомор багатьом народам світу. „Працю, яку ми розпочали, буде продовжено, як цього вимагають наше особисте і національне сумління. Правда – єдиний шлях до морального зцілення і гідного майбутнього“, – заявив Президент.

Представник Державного департаменту США Лоренс Сільверман прочитав заяву від Президента США, в якій Б. Обама, вшановуючи пам'ять мільйонів жертв Голодомору, спричиненого сталінським режимом, підкреслив, що річниця трагедії дає можливість

(Закінчення на стор. 3)

Патріарх Філарет відвідав парафії в Огайо

Василь Романчук

КЛІВЛЕНД, Огайо. – 31 жовтня Патріарх Української Православної Церкви Київського патріархату (УПЦ КП) Філарет відвідав церкву св. Стефана в Брансвіку, де відслужив поминальну Панахиду за бл. п. о. Стефаном Посаківським – фундатором цього храму і засновником парафії, яка одна з перших в Огайо перейшла в лоно УПЦ КП, і мав зустріч з громадою. А 1 лис-

топада Патріарха Філарета гостинно вітала українська громада Великого Клівленду в Святотроїцькому храмі в Норт-Роялтоні.

Це вже четверті для Патріарха Філарета відвідини парафії, яка в травні 1998 року перейшла під опіку УПЦ КП. Українським острівцем за океаном називають Свято-троїцьку церкву.

Високого гостя вітали настоя-

(Закінчення на стор. 11)

Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет (другий справа) під час перебування в Норт-Роялтоні, Огайо.

Фото: Василь Романчук

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

**В Україні відбулася
Національна хвилина мовчання**

КИЇВ. — В Україні 28 листопада оголошено Національну хвилину мовчання на вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років. Після хвилини мовчання розпочалася Всеукраїнська акція „Запали свічку“. На території Державного музею „Меморіал пам'яті жертв голодоморів в Україні“ за участю Президента України Віктора Ющенка відбулись меморіальні заходи з вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років. В заходах взяли участь Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко, секретар Київради Олесь Довгий та інші високопосадовці, інтелігенція, представники регіонів, свідки Голодомору. На скорботних заходах була присутня родина глави держави. (УНІАН)

**В. Ющенко
приймав високого гостя**

КИЇВ. — 1 грудня в Україну з дводенною державною візитою прибув Президент Федеративної Республіки Бразилія Луїс Ігнасіо Лула да Сілва. Ця візита має особливе значення у контексті подальшого поглиблення двостороннього політичного діалогу на найвищому рівні з метою створення сприятливих умов для активізації торговельно-економічного, науково-технічного і гуманітарного співробітництва. Під час візиту обговорено стан співпраці України і Бразилії у космічній та торговельно-економічній сферах, а також конкретні пропозиції щодо розвитку перспективних напрямків українсько-бразильської взаємодії, зокрема в авіаційній сфері, в галузі сільського господарства, енергетики тощо. У рамках візиту підписано низку двосторонніх документів. Відбулися переговори президентів України та Бразилії у форматі „віч-на-віч“ та у розширеному колі. Глави держав взяли участь в українсько-бразильському підприємницькому форумі, вшанували пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні та воїнів, які загинули під час Другої світової війни. (УНІАН)

**Іван Драч закликав
підтримати В. Ющенка**

КИЇВ. — Український поет та громадсько-політичний діяч Іван Драч, виступаючи 27 листопада на регіональному Форумі Конгресу української інтелігенції, закликав українську інтелігенцію підтримати Віктора Ющенка. Звертаючись до Президента, І. Драч сказав: „Я сподіваюся, що Ви, незважаючи на всілякі загрози, будете впевнено працювати на Україну і задля українського народу. А українська інтелігенція працює і буде будувати й творити українську націю“. Він також закликав представників інтелігенції приєднатися до створення Української Національної Ради: „Створіть таку структуру, щоб допомогти здійснювати ті ідеї, про які говорив сьогодні Президент“. І. Драч нагадав, що ця організація створюється з метою об'єднання національно-патріотичних сил України. „Кандидатам у Президенти, яких ми вважаємо патріотами України, необхідно розпочати негайні переговори і об'єднатися з Президентом В.

Ющенком. Це забезпечить нашу незалежність на вступ до європейських структур, це забезпечить наше майбутнє“, – йдеться у зверненні. Братство ОУН-УПА звернулося до окремих претендентів на посаду глави держави з закликом „зняти з себе тавро „технічний“ і приступити з іншими кандидатами до опрацювання спільної програми разом з В. Ющенком“. (УНІАН, „Кореспондент“)

**Україна зробила прорив
з експорту продовольства**

КИЇВ. — За оцінками Секретаріату Світової організації торгівлі (СОТ), Україна стала третьою в світі країною за обсягами експорту харчового зерна після США й Аргентини і посіла шосте місце за експортом пшениці і пшеничного борошна після США, Європейського союзу, Канади, Росії й Австралії. Експорт українського зерна склав 10.7 відс. від світових продажів, а експорт пшениці і пшеничного борошна – 9.5 відс. Крім того, за даними СОТ, 2007 року Україна була шостою з експорту насіння олійних культур і знежиреного сухого молока і сьомою з експорту сиру. На засіданні Комітету СОТ з сільського господарства 19 листопада зазначалося, що за останні 20 років глобальний експорт сільськогосподарських товарів збільшився утричі, а останнім часом такі країни, як Білорусь, Індія, Китай, США, Україна та Чилі, зробили прорив в експорті продовольчих товарів. („День“)

**А. Яценюка обрано
провідником партії „Фронт змін“**

КИЇВ. — Народного депутата, кандидата на пост президента України Арсенія Яценюка обрано провідником партії „Фронт змін“. Таке рішення ухвалив 28 листопада позачерговий з'їзд партії „Фронт змін“. А. Яценюк зазначив, що партія „Фронт змін“ – „це не бізнес-проект, це не політичний проект, це не проект, який передбачає – дали гроші і стали чи то депутатом, чи то міністром, чи отримали можливість роздавати державні блага. Таких партій в Україні вистачає, такі партії – це наші політичні опоненти, це Блок Юлії Тимошенко (БЮТ) та Партія Регіонів“, – наголосив А. Яценюк і зауважив: „Вони – антидержавницька змова, вони партії, які зруйнували українську державу“. А. Яценюк заявив, що партія „Фронт змін“ буде державницькою. „Ми будемо застосовувати всі засоби і методи для того, щоб Україна відбулася, щоб мала свою державу, а не просто територію і гімн та герб“, – запевнив А. Яценюк. Перед членами партії він поставив основні завдання – виховувати нову „касту державних управлінців“ та переконати „46 млн. українців, що ми не меншовартісна нація“. Партія „Фронт змін“ підтримала А. Яценюка як кандидата на пост Президента України. (Радіо „Свобода“)

**В. Ющенко наполягає
на зліквідуванні
пам'ятників Ленінові**

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко наполягає на необхідності демонтажу пам'ятників тоталітарного режиму в Україні.

Про це глава держави сказав 25 листопада у місті Прилуки Чернігівської області, де він узяв участь у закладенні каменю на місці будівництва пам'ятника жертвам Голодомору 1932-1933 років. Президент нагадав присутнім про відповідальність за їхній вибір: „Ви вибрали депутатів, які до сьогоднішнього дня, напередодні вшанування 76-их роковин Голодомору, не можуть наважитися прийняти рішення про зняття того пам'ятника Ленінові. Ви вибрали депутатів, що не можуть відрізнити національну позицію від байдужості“. В. Ющенко також висловив сподівання, що ситуація зміниться, коли всі це зрозуміють, тоді Україна буде іншою. „І динаміка буде іншою, і ми будемо жити з українським прем'єром, з українською владою“, – наголосив Президент. „Я хочу бачити Україну з власною пам'яттю, – сильною, демократичною і вільною“, – підсумував В. Ющенко. (Радіо „Свобода“)

**Державний комітет архівів
організував виставку
про Голодомор**

КИЇВ. — Понад 100 історичних документів представлено на документальній виставці „Геноцид українського народу: Голодомор 1932-1933 роках“, що відкрилася 28 листопада в Київському міському Будинку вчителя. Цю виставку організували працівники Державного комітету архівів України. Відкриваючи виставку, директор Держкомархіву Ольга Гінзбург зазначила, що документи, представлені на ній, розповідають про всю географію голодомору – від територій, окреслених так званими „чорними дошками“, звідки населення не випускалось навіть до сусідніх сіл, до областей, які на той час не належали до складу радянської України. „На цій виставці можна побачити лише незначну частину тих матеріалів, які зберігаються в архівах комітету та в обласних сховищах. Усі вони розкривають трагедію національного масштабу. Ми повинні зробити все від нас залежне, щоб ті трагічні події ніколи не повторились на нашій землі“, – наголосила вона. (УНІАН)

Служба Божа чотирма мовами

ЛЬВІВ. — З наступної неділі римо-католики Львова відправлятимуть Службу Божу в катедрі Вознесіння Пресвятої Діви Марії чотирма мовами. Про це 30 листопада повідомив нотаріус управління Львівської архієпархії Римо-Католицької Церкви о. Мар'ян Сковира. „Заплановано, що священники відправлятимуть Служби Божі польською, українською, російською й англійською мовами“, – розповів о. М. Сковира. За його словами, такі заходи запроваджуються для кращого сприйняття катехизації та літургії. „Львів – це місто університетів. Отож для студентів-чужоземців, дипломатів, які навчаються тут чи працюють, Службу Божу буде запроваджено англійською мовою. Практика Служби Божої трьома мовами (польською, українською, російською) вже протягом тривалого часу успішно діє у львівському костелі св. Антонія. („Львівська газета“)

**У Києві демонтували пам'ятник
організаторові Голодомору**

КИЇВ. — 25 листопада у Києві демонтували пам'ятник Григорієві Петровському – одному з організаторів Голодомору 1932-1933 років, встановлений на вулиці Грушевського, 1, у Печерському районі. Громадськість Києва протестувала і негативно ставилась до пам'ятника, обмальовувала надписами „Кат України“ та „Батько Голодомору“. Г. Петровський був головою Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, головою Всеукраїнського революційного комітету. З боку УРСР підписав Договір про утворення СРСР і був одним з керівників СРСР. Також був головою Всеукраїнського ЦК незаможних селян, займав важливі пости в Комуністичному Інтернаціоналі. Раніше Київська міська адміністрація ініціювала демонтаж 27 пам'ятників радянським діячам, розташованих на території міста, серед них – 17 пам'ятників Володимирові Ленінові, два – Надії Крупській, два – Феліксові Дзержинському, по одному – Станіславу Косіорові, Г. Петровському, Михайлові Калінінові. („Майдан“)

**Родина В. Івасюка не хоче
пам'ятника від В. Януковича**

ЧЕРНІВЦІ. — Рідні і близькі українського композитора Володимира Івасюка не захотіли, щоб Партія Регіонів (ПР) за гроші меценатів встановила композиторові пам'ятник у Чернівцях. Про це повідомив 25 листопада голова Чернівецької обласної організації ПР Микола Романюк. „Ми не могли зробити це без дозволу родичів і близьких Володимира Івасюка, хоча вже мали розроблені проекти пам'ятника, ескізи. Коли почали детальніше обговорювати це питання з родичами і близькими Володимира Івасюка, то рідні нам сказали: ми зробимо пам'ятник самостійно. Іншими словами, родина не захотіла, щоб Партія Регіонів за кошти меценатів зробила на Буковині гарний пам'ятник“, – заявив провідник регіоналів Буковини М. Романюк. Водночас він зауважив, що від ідеї вшанування автора „Червоної рути“ у Чернівцях регіонали не відмовляються. („Газета по українськи“)

**У Кіровограді відкрилася
виставка про Голодомор**

КІРОВОГРАД. — Виставка „Ми звинуваємо! Голодомор 1932-1933 років – геноцид українського народу“ відкрилася 25 листопада в Кіровограді. В експозиції – документи та фотоматеріали з фондів Українського інституту національної пам'яті та Кіровоградського обласного архіву, які стосуються Голодомору в селах Кіровоградської області. Також на виставці представлено свідчення очевидців трагедії 1932-1933 років. У рамках відкриття виставки відбулася презентація книги місцевого краєзнавця Івана Петренка „Відібране життя“, у якій розповідається про трагічний і складний процес, відомий як розкуркулення, відтворюються прогалини, що стосуються історії області періоду 1928-1933 років. („День“)

Звернення до всіх українців світу

19 жовтня велика група найвідоміших представників української культури – письменники, вчені, громадські діячі звернулися до українців усього світу з закликом підтримати ініціативу створення Української Національної Ради, метою якої є дальший розвиток та непохитне утвердження незалежної демократичної Української держави. Нижче вміщуємо текст цього звернення.

Ми, ініціативний комітет засновників позапартійної громадської організації – Української Національної Ради, яку створюємо з метою розвитку та утвердження демократичної української державності, – звертаємося до всього українського громадянства з закликом підтримати наш почин.

Мета Української Національної Ради:

- об'єднати громадян, які прагнуть реалізувати свої здібності та інтелектуальний потенціал у побудові європейської Української держави;

- сприяти створенню громадських організацій, що борються за здоровий спосіб життя, за громадянську порядність і антикорупційність, за збереження національних традицій, за чистоту Церкви, за очищення природного життєвого простору;

- підтримувати дух побратимства і живити християнську основу взаємопідтримки та співпраці;

- підтримувати ініціативу та особистий приклад – основний принцип творення громадських об'єднань;

- боротися проти споживачького способу життя, морального занепаду та духовної кризи людини, обстоювати християнські, національно-творчі українські цінності, толерантне ставлення до релігійних вірувань національних меншин України;

- об'єднувати регіони України з різним історичним минулим на основі правдивої інформації про минуле нашого народу;

- виробляти рекомендації з розв'язання найважливіших проблем політичного, культурного й духовного розвитку нашого народу;

- посилювати вплив громадянського суспільства на діяльність державних інституцій;

- здійснювати громадську контролю за діяльністю органів влади всіх рівнів задля оздоровлення zdegradovanih державних механізмів;

- захищати й розвивати українську мову як душу нашої відродженої державності.

На перешкоді утвердженню української державності стоять п'ята колона і надихане рабськими призовчаннями войовничого малоросійства. Вони чинять опір українській національній ідеї, намагаються нав'язати суверенному державницькому будівництву плян підпорядкування новоімперським інтересам реакційних сил Росії. В Україні панує кримінально-олігархічна псевдodemokratia, яка зневажає народ та національні форми життя. Розвиток Української держави гальмують і самозакохані вожді, які заради прославлення власної особи наплодили дрібних партійок і культивують розбрат між ними.

Нині в Україні відчувається відсутність Руху, що діяв як всенародна організація, котра не ставила перед собою завдання впливати на владу виключно і тільки голосами в парламенті, а наповнювала

(Закінчення на стор. 5)

Помер Віктор Педенко

Ділимося сумною вісткою, що 29 листопада у Лондоні, Канада, несподівано відійшов у вічність, на 73-му році життя, колишній генеральний секретар Світового Конгресу Українців св. п. Віктор Педенко.

Покійний народився в 1937 році в Україні, на Донеччині. Увесь його життєвий шлях був наповнений невтомною працею та відданістю своєму народові. Активно діючи у різних громадських організаціях Канади, він займав провідні позиції у Союзі Української Молоді Канади та в Об'єднанні Демократичної Української Молоді в Лондоні, у Конгресі Українців Канади, був директором української суботньої школи в Торонто, членом Консistorії Української Православної Церкви в Канаді, головою Канадського Товариства Приятелів України, очолював українські православні громади в Торонто та в Лондоні.

Від 1976 року розпочав свою діяльність у Світовому Конгресі Українців (СКУ) як член Пленуму СКУ та Світової координаційної виховно-освітньої ради. У 1998 році був обраний генеральним секретарем СКУ. Виявляючи глибоке зацікавлення у розбудові життя української діаспори та в становленні України як демократичної держави, св. п. В. Педенко протягом 1998-2008 років з великою відповідальністю ставився до виконання своїх обов'язків та вирізнявся творчою енергією і працездатністю. Він зокрема часто відвідував українські громади в світі, брав участь у всеукраїнських та міжнародних форумах і конференціях, очолював місію міжнародних спостерігачів під час виборів в Україні. Від 1993-го до 2008 року представляв СКУ в Українській Всесвітній Координаційній Раді.

Св. п. Віктор Педенко

СКУ високо оцінив працю св. п. В. Педенка, вручивши йому в серпні цього року найвищу нагороду СКУ – медаль св. Володимира Великого. Серед інших відзнак, якими був нагороджений покійний, – орден „За заслуги“ III ступеня та орден князя Ярослава Мудрого V ступеня (від імені Української держави), орден Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня (від Української Православної Церкви Київського патріархату) та Шевченківська медала (від Конгресу Українців Канади).

Св. п. В. Педенко залишив у смутку дружину Галину, дітей та онуків.

Світовий Конгрес Українців висловлює глибокі співчуття дружині та родині покійного.

Вічна йому пам'ять!

За Світовий Конгрес Українців:

Євген Чолій,
президент
Стефан Романів,
генеральний секретар

Медичні засоби доставлено до Києва

КИЇВ. – Засоби боротьби з грипою H1N1, надіслані Канадсько-Українською Фундацією (КУФ) разом з Конгресом Українців Канади (КУК), 20 листопада прибули до Києва.

Допомогу надіслано на заклик Посла України у Канаді Ігоря Осташа.

Два вантажі вартістю 170 тис. дол. складаються з 4.1 тонни санітарно-гігієнічних засобів та медичних апаратів, включаючи 120 тис. хірургічних масок, 200 тис. респіраторних масок, 10 тис. одноразових ізолюючих костюмів, 10 тис.

хірургічних рукавичок та захисних екранів для обличчя, 3,000 пляшок із засобом для стерилізації рук, дев'ять пульсових вимірювачів кисню та інші медичні засоби.

Президент КУФ Богдан Онищук висловив вдячність компанії „Health Partners International“ за безкоштовне надання більшості із зазначених засобів та авіакомпанії „Air Canada“ і вантажному перевізникові „Cole Freight Inc.“ за безкоштовне перевезення вантажів.

Посол І. Осташ та персонал Посольства України в Отаві подбали про швидке перевезення ванта-

жів через кордон України.

Перший вантаж супроводжував Остап Гавалешка, колишній президентом КУФ, який буде працювати з Міністерством охорони здоров'я України для координації подальших надходжень вантажів та забезпечення їхнього розподілу серед найбільш постраждалих районів України.

Збір фондів серед української громади Канади для фінансування майбутніх вантажів триває.

Контакти: Канадсько-Українська Фундація, Богдан С. Онищук, тел.: (416) 369-4574, електронна пошта: bonyschuk@cufoundation.ca; Конгрес Українців Канади, Дарла Пеннер, тел.: 204-942-4627, електронна пошта: dpenner@ucc.ca.

Борис Онищук

Засоби боротьби з грипою, надіслані до Києва з Канади.

Супроводжувальний напис на медичних засобах, доставлених з Канади.

У Вашингтоні...

(Закінчення зі стор. 1)

замислитися над стражданнями усіх у світі, хто терпить від наслідків екстремізму і тиранії.

Л. Сільверман сказав, що найкращим пам'ятником тим, хто загинув під час Голодомору в 1932-1933 роках, є незалежна, демократична, процвітаюча і сильна Україна. „Це є мета Сполучених Штатів“, – підкреслив він.

Від імені Комітету вшанування пам'яті жертв Голодомору виступив Михайло Савків, який заявив,

що лише завдяки великим зусиллям вдалося досягти того, що „Україна пам'ятає – світ визнає“.

Заяву з приводу річниці Голодомору також видав посадник американської столиці Ейдріян Фенті.

Головні заходи відбулися в Дзеркальній залі Посольства, на стінах якої була також невелика виставка, надана Лігою канадських українців, на тему Голодомору 1932-1933 років.

Опісля зібрані із запаленими свічками перейшли у внутрішній двірник посольства, в якому свічками було викладено символічний хрест.

АМЕРИКА І СВІТ

**Лісабонський договір
вступив у дію**

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — 1 грудня набрав чинності Лісабонський договір – новий основний документ Європейського союзу (ЄС), який ратифікували всі 27 країн ЄС. Мета документу – спростити процедуру прийняття рішень в ЄС і збільшити його політичний вплив у світі. Впровадження договору розширює повноваження Європейського парламенту і створює дві нові посади – президента Європейської ради і Верховного представника з зовнішньої політики. Лісабонський договір також скасовує національні права вето у понад 50 ділянках. Хоча на поверхні мало що змінилося, однак, рішення в організації відтепер прийматимуться по-новому. Найбільше виграє від набуття чинності договору Європейський парламент: тепер він буде важливим

гравцем у майже всіх законодавчих кроках Брюселю, тоді як багато питань, які в минулому вимагали одностайного схвалення країнами ЄС, відтепер вирішуватимуться більшістю голосів. А дві нові посади в керівництві ЄС – президента і керівника зовнішньополітичного відомства – перебувають щойно на етапі розбудови. (*Bi-Bi-Ci*)

**Б. Обама назвав Індію
критично-важливим
партнером США**

ВАШІНГТОН. — Президент Барак Обама влаштував урочисту державну гостину для прем'єр-міністра Індії Манмогана Сінга з метою запевнити його про важливу роль, яку його країна відіграє у закордонній політиці США. М. Сінг був почесним гостем на розкішному формальному бенкеті, який відбувся 24 листопада увечері під великим наметом, розта-

шований на травнику перед Білим Домом. Це була найвельюдніша гостина і перша у форматі державної візиту з часу приходу Б. Обами до влади. Виступаючи того ж дня на спільній прес-конференції, Б. Обама назвав Індію „незамінним“ гравцем у глобальній безпеці і висловив передбачення, що американсько-індійські взаємини стануть одним з „визначних партнерств“ XXI ст. (*„Голос Америки“*)

**Канадські провінції відзначають
День пам'яті жертв Голодомору**

ОТАВА. — 25 листопада члени Національної асамблеї провінції Квебек одноголосно підтримали у першому читанні проект закону, що вшановує жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні, який був штучно створений сталінським режимом. Законопроект передбачає відзначення Дня пам'яті жертв Голодомору в Україні кожної четвертої суботи листопада щороку. Того ж дня Законодавча асамблея провінції Британської Колумбії також підтримала у першому читанні такий же законопроект. Під час представлення законопроектів були присутні численні представники української громади Канади, які закликали депутатів підтримати проекти цих законів. Після прийняття згаданих законів парламенти Квебеку та Британської Колумбії приєднуються до інших чотирьох законодавчих асамблей канадських провінцій – Саскачевану, Манітоби, Альберти та Онтарію, а також до федерального парламенту Канади, які вже прийняли подібні закони про відзначення Дня пам'яті жертв Голодомору в Україні. (*УНІАН*)

**Музей Голокосту у США
вшанував Митрополита
А. Шептицького**

ВАШІНГТОН. — Американський меморіальний музей жертв Голокосту у Вашингтоні видав календар на 2010 рік, присвячений людям, які в роки Голокосту врятували тисячі євреїв. Серед них – Митрополит Української Греко-Католицької Церкви Андрей Шептицький, який організував акцію порятунку євреїв і близько 200 єврейських дітей врятував від смерті. У календарі А. Шептицькому присвячено лютий. Тут є фотографія Митрополита і документ, який засвідчує особу брата Романа Митку. Власне під цим іменем, яке вигадали монахи, врятувався Курт Левін, син львівського рабина. Брати Андрей і Климентій Шептицькі переховували і молодшого брата Курта – Натана. Обоє переховувались у монастирях УГКЦ, як і інші єврейські діти і жінки. Про кількість врятованих Митрополитом євреїв досі достеменно невідомо. Митрополит важко переживав смерть кожної невинної людини. У 1942 році він видав своє відоме пастирське послання „Не вбий!“. Стараннями К. Левіна, який мешкає у Нью-Йорку, у музеї Голокосту у Вашингтоні створений окремий відділ, присвячений постаті Митрополита А. Шептицького. К. і Н. Левіни, інші врятовані євреї з 1981 року домагаються від Меморіалу жертвам Голокосту „Яд Вашем“ в Ізраїлі присвоєння Митрополитові А. Шептицькому звання „Праведника наро-

дів світу“, якого удостоєний брат Митрополита К. Шептицький. Але у цьому питанні домінує політика. Про це неодноразово наголошував К. Левін. У Меморіальному музеї Голокосту США, який є урядовою організацією, відвідувачі мають нагоду знайомитись з іменем Митрополита А. Шептицького, а календар – це ще один вияв вдячності йому. (*„Львівська Газета“*)

**У Мюнхені розпочався суд
над Іваном Дем'янюком**

МЮНХЕН, Німеччина. — 30 листопада у Німеччині розпочався судовий процес над Іваном Дем'янюком. Він прибув у переповнену глядачами судову залю в інвалідному кріслі. Медичні експерти постановили, що стан здоров'я 89-річного І. Дем'янюка задовільний, аби відбути судовий процес, який, згідно з деякими джерелами, може тривати до травня. Проте, його родина вважає, що він надто хворий, щоб перенести такий процес. Німецька сторона запевняє, що стан здоров'я взято до уваги обмеженням судових слухань до двох 90-хвилинних сесій денно. Німецькі прокурори звинуватили народженого в Україні І. Дем'янюка в причетності до загибелі 28 тис. євреїв у концтаборі Собібор на окупованій нацистами території Польщі. І. Дем'янюк відкидає звинувачення, наполягаючи на тому, що німці його, як радянського вояка, забрали в полон. У разі, якщо його буде визнано винним, І. Дем'янюкові загрожує довічне ув'язнення. У травні США депортували І. Дем'янюка до Німеччини, після того, як він програв тривалий юридичний процес у справі його депортації. (*„Голос Америки“*)

**„Washington Post“ закриває
всі редакції, окрім столичної**

ВАШІНГТОН. — „Washington Post“ оголосив 24 листопада, що закриє усі редакції, окрім головного бюро в Вашингтоні. Щоденна газета має на меті скоротити витрати. Головний редактор Маркус Брохлі повідомив, що 31 грудня ці шестеро кореспондентів часопису в Нью-Йорку, Лос-Анджелесі та Чикаго мають повернутися до Вашингтону, лише три посади помічників редакторів будуть скорочені. „В цей час нестачі ресурсів та посиленого тиску конкуренції необхідно сконцентрувати наші журналістські потужності на нашому головному завданні – висвітленні подій у Вашингтоні та новин, тенденцій та ідей, що формують політику регіону і країни. Ми не центральна служба новин для всеамериканського читача. Ми продовжуватимемо висвітлювати події в країні, як ми робили це 10 років поспіль, посилаючи репортерів на місце подій“, – сказав редактор. Часопис з накладом в 582 тис. примірників, входить до п'ятірки щоденних газет, які найбільше читають американці. Недільний номер „Washington Post“ розповсюджується накладом в 822 тис. примірників і входить в трійку найбільш популярних газет Америки. Проте зменшення надходжень від рекламодавців вдарило по часопису, як і по всій іншій пресі. (*„Інститут масової інформації“*)

**Президент Б. Обама оприлюднив
нову стратегію щодо Афганістану**

ВЕСТ-ПОЙНТ, Нью-Йорк. — У вівторок увечері, 1 грудня, під час виступу у військовій академії Вест Пойнт — після кількомісячних дискусій та роздумів і понад 10 зустрічей з учасниками радників — Президент США Барак Обама звернувся до американського народу з промовою, в якій оприлюднив нову стратегію дій США в Афганістані.

Б. Обама вніс зміни в головне завдання, яке мають виконати військові, заявив про збільшення сил у цій країні майже на третину і натякнув, коли плянує завершити цю війну.

Він звертався не лише до майбутніх офіцерів, а й до всього народу Америки: „Як головнокомандувач я вирішив, що це відповідає нашим національним інтересам – надіслати додатково 30 тис. американських вояків до Афганістану“.

Водночас Б.Обама пообіцяв, що у липні 2011 року американське керівництво почне згортати військову присутність у регіоні. „Через 18 місяців наші вояки почнуть повертатися додому. Це – ресурси, що ми їх потребуємо, щоб захопити ініціативу, перед тим, як ми допоможемо підготувати афганську армію...“, – сказав Президент.

Командувач військ в Афганістані генерал Стенлі МакКристал просив надіслати підмогу, бо інакше перемога над рухом „Талібан“ буде неможливою. Щоправда, генерал називав цифру 40 тис., його прохання задовольняють лише на три чверті.

„Ми підтримаємо зусилля афганського уряду відкрити двері усім тим з „Талібана“, хто відмовляється від насильства і поважає права людини серед своїх співгромадян. Ми будемо прагнути партнерства з Афганістаном, яке засноване на взаємній повазі“, – заявив Президент США.

Б. Обама наголосив, що для вирішення цього завдання необхідна тісна співпраця з Пакистаном.

„Мені нелегко далось це рішення. Я його ухвалив, тому що пере-

конаний: на карту поставлена наша національна безпека в Афганістані та Пакистані. Це епіцентр насильницького екстремізму, що його практикує „Аль-Кайда“. Через них сталася трагедія 11 вересня і саме вони готують нові атаки...“, – сказав Президент США Б. Обама.

Нині в Афганістані знаходиться понад 70 тис. військ, а внаслідок підсилення там воюватиме вже 100-тисячна армія.

Мета збільшення кількості військ в Афганістані, сказав Б. Обама, – перемога над терористичною мережею „Аль-Кайда“ і рухом „Талібан“, щоб не дозволити їм повалити уряд.

Республіканці назагал підтримують плян Президента, але демократи, які становлять більшість в обох палатах Конгресу, висловлюють скептицизм і не схвалюють поглиблення війни в Афганістані.

Б. Обама підкреслив, що відрадження нового контингенту не означає безконечної участі у війні. З метою її найшвидшого закінчення він закликав НАТО надіслати в Афганістан додаткові сили. „Оскільки це міжнародна акція, я звернувся з проханням, щоб у контексті наших зобов'язань зробили свій внесок і союзники“, – зазначив Б. Обама. Він повідомив, що деякі з них уже вирішили збільшити контингенти в Афганістані, і висловив сподівання на подібні рішення з боку інших партнерів. „Ми повинні стати разом, аби успішно завершити цю війну“, – підсумував американський Президент.

Б. Обама також висунув вимоги до керівництва Афганістану та Пакистану щодо подолання корупції у владі. Відтепер США надаватимуть фінансову допомогу не центральним урядам, а провідникам на місцях і окремим міністрам, що відповідають за безпеку. Кінцева мета – ліквідувати рух талібів і підготувати афганську армію і сили безпеки так, щоб вони могли взяти на себе забезпечення стабільності країни. (*Радіо „Свобода“, Bi-Bi-Ci, „Голос Америки“*)

Заклик СКУ у справі І. Дем'янюка

30 листопада у Мюнхені, Німеччина, розпочався судовий процес над Іваном Дем'янюком, якого німецький суд намагається звинуватити в тому, що у 1943 році він був вартовим у концтаборі Собібор, де загинуло близько 200,000 осіб.

У період Другої світової війни Іван Дем'янюк, будучи вояком радянської армії, потрапив до нацистського полону та під загрозою смерті змушений був виконувати обов'язки полоненого.

29 липня 1993 року Верховний суд Ізраїлю прийняв остаточне рішення про те, що І. Дем'янюк не був ніяким „Іваном Грозним“ з Треблінки, у чому його попередньо звинувачували.

Відтак 18 серпня 1993 року Верховний суд Ізраїлю відхилив петиції про подальший розгляд справи І. Дем'янюка за приписани

йому злочини в Собіборі, оскільки, мовляв, це було б нерозумно та порушило б юридичне правило, згідно з яким ніхто не може двічі опинитися на лаві підсудних за тими самими звинуваченнями.

Неймовірно, що, незважаючи на вищезгадані рішення Верховного суду Ізраїлю, Німеччина хоче судити свого колишнього полоненого, тоді як німцям, які були пов'язані з діяльністю нацистів, було фактично надано амністію.

Тому Світовий Конгрес Українців закликає українців усього світу протестувати проти суду над І. Дем'янюком, який виглядає як акція перекладання вини на полоненого, щоб зменшити відповідальність за нацистське минуле та за амністію.

Світовий Конгрес Українців

Звернення...

(Закінчення зі стор. 3)

ла атмосферу позапарламентського політичного життя духом українського єднання. За нових історичних обставин ми прагнемо скористатися досвідом діяльності Руху.

В суспільстві відчутно бракує високого духу, здатного творити самозахисні організації й товариства, які працювали б як народний парламент.

Вважаємо, що провідною силою Української Національної Ради має бути молодь, яка діятиме в організації разом зі старшими поколіннями, висловлюючи погляди і надії всього нашого народу.

Ми звертаємося до молоді взагалі і насамперед до студентства України: підтримайте своїх київських друзів, які підписали Заклик!

Ми звертаємося до журналістів, науковців, освітян, працівників культури, письменників і митців, членів творчих спілок, медиків, військових, правоохоронців, державних службовців: підтримайте наш Заклик!

Ініціативний комітет Української Національної Ради:

Дмитро Павличко, Юрій Щербак, Іван Драч, Іван Дзюба, Ігор Юхновський, Мирослав Попович, Ярослав Яцків, Борис Олійник, Євген Сверстюк, Левко Лук'яненко, Михайло Горинь, Роланд Франко, Василь Овсієнко, Степан Хмара, Микола Жулинський, Віталій Дончик, В'ячеслав Брюховецький, Володимир Василенко, Володимир Пилипчук, Олег Черногуз, Юрій Мушкетик, Володимир Сергійчук, Євген Гірник, Валерій Асадчев, Орест Клиппуш, Володимир Черняк, Іван Заєць, Павло Мовчан, Ніна Байко, Ольга Кобець, В'ячеслав Білоус, Борис Кожин, Євген Лупаков, Мирослав Симчич, Любомир Полюга, Микола Поровський, Михайло Ратушний, Михайло Швайка, Віталій Кононов, Володимир Мойсик, Володимир Карпук, Зіновій Шкутяк, Микола Кульчинський, Лесь Танюк, Михайло Сидоржевський, Олександр Сергієнко, Наталія Осьмак, Петро Осадчук Ілля Шутів, Іван Малкович, Юрій Сливка, Роман Лубківський, Іван Юшук, Наталка Поклад, Дмитро Пилипчук, Григорій Куценко, Марія Овдієнко, Людмила Вансовська, Микола Оцун, Олександр Галака, Ірина Ключковська, Валерій Московченко, Микола Зозуля, Віктор Вознюк, Андрій Новак, Арсеній Пушкаренко, Євген Бомбар, Анастасія Мишко, Юрій Ермолов, Ірина Вершацька, Діана Канєвська, Володимир Крайницький, Олексій Якубчук, Алла Юрченко, Максим Сорокін, Олеся Федів, Максим Заводнюк, Ольга Романчук, Тарас Прогнімак, Ганна Карпунінова, Тетяна Кутова, Амар Аль-Ані, Богдана Іщенко, Аліна Пилипенко, Дмитро Тітов, Антон Барабаш, Антон Голубенко, Павло Романчук, Сергій Грабчак, Катерина Терлецька, Ярина Черногуз, Олександр Стромко, Андрій Ковальов, Сергій Шевченко.

Ми звертаємося до об'єднань громадянського суспільства і національних меншин України: підтримайте наш Заклик!

Ми звертаємося до закордонних громад українців: підтримайте наш Заклик!

Ми будемо співпрацювати з усіма політичними та громадськими організаціями, метою яких є зміцнення державності України та її демократичний розвиток.

Ми пропонуємо до 5 грудня 2009 року провести в обласних, районних центрах та в усіх організаціях, які підтримають цей Заклик, збори з метою обрання делегатів на установчий з'їзд Української Національної Ради. Дату й місце проведення установчого з'їзду ініціативний комітет повідомить окремо.

Ми вважаємо за свій обов'язок створити авторитетну організацію, народну трибуну, яка має відповідати на тривожні сигнали часу голосом дозрілої до державницького життя великої української нації і всього світового українства.

Київ

19 жовтня 2009 року

НА ТЕМИ ДНЯ

Єврейська карта в російських спецопераціях проти України

Мойсей Фішбейн

29 січня, виступаючи на розширеному засіданні Федеральної служби безпеки в Москві, Президент Російської Федерації Дмитро Медведєв буквально однією фразою розкрив спецоперацію Федеральної служби безпеки Росії: „В низці сусідніх держав зберігся нестабільний соціально-політичний стан, не припинились спроби розширення НАТО, в тому числі і за рахунок так званого прискореного вступу в альянс Грузії і України. Все це, зрозуміло, вимагало чіткої і узгодженої роботи всіх спеціальних силових структур, правоохоронних органів і цілком високого рівня координації їхньої діяльності. Повинен відразу сказати, що Федеральна служба безпеки в цілому успішно виконала поставлені перед нею завдання“.

Себто – Президент Росії відкритим текстом заявив, що зрив інтеграції України до Північно-атлантичного альянсу – це заслуга російських спецслужб, наслідок проведених ними спецоперацій. А заявивши, подякував Федеральній службі безпеки. Це пряме визнання того, що російські спецслужби ведуть спецоперації проти України, спрямовані на підірив її суверенітету й незалежності. Це брутальне порушення не лише міжнародного права.

Це брутальне порушення й російських законів: законодавча база Російської Федерації, що регулює діяльність ФСБ, не дозволяє цій спецслужбі проводити такі спецоперації. У „Федеральному законі про Федеральну службу безпеки“, ухваленому Державною Думою Російської Федерації 22 лютого 1995 року (з усіма подальшими редакціями) про жодні спецоперації проти суверенітету інших держав і „коригування“ їхньої зовнішньої політики не сказано анічого.

Зазначимо: цей документ 1995 року підписав Президент Російської Федерації. В документі немає нічого бодай подібного на спеціальну операцію проти України, що з нею Президент Д. Медведєв привітав ФСБ. Натомість у прямих завданнях ФСБ є інше конкретне визначення: щодо припинення, унеможливлення витікання державних та військових таємниць. Спецоперація ФСБ, спрямована на недопущення вступу України до НАТО, є однією з найбільших таємниць Кремля. І витокові саме цієї таємниці сприяв Президент Д. Медведєв.

Отже, російські спецслужби провадили й провадять спецоперації, спрямовані на підірив суверенітету й незалежності України. Співробітники ФСБ та Служби зовнішньої розвідки Росії за досягнення в ізоляції України були нагороджені. У структурах ФСБ,

що займаються Україною, останнім часом штат збільшено в півтора рази порівняно з періодом 1950-их років, коли в Україні діяло підпілля УПА.

Розглянемо лише один з аспектів спецоперацій російських спецслужб проти України – так звану „єврейську карту“. Спочатку – невеличка ретроспектива.

Коли імперські картярі почали розігрувати на українських теренах оту мічену „єврейську карту“?

У Російській імперії це практикувалося. В СРСР на багато років погромником було оголошено Симона Петлюру і не мало значення, що один з засновників, один з чільних ідеологів сіонізму, видатний публіцист, громадський та політичний діяч Володимир (Зеев) Жаботинський ставився до С. Петлюри з чималим пієтетом: ім'я В. Жаботинського в СРСР було заборонене.

Доречно нагадати: невдовзі після вбивства С. Петлюри в Парижі, саме на сороковий день – 4 липня 1926 року – В. Жаботинський заявив у нью-йоркському „The Jewish Morning Journal“ (цитую):

„Ні Петлюра, ні Винниченко, ні решта видатних членів цього українського уряду ніколи не були тими, як їх називають, „погромниками“. (...) Я добре знаю цей тип українського інтелігента-націоналіста з соціалістичними поглядами. Я з ними виріс, разом з ними провадив боротьбу проти антисемітів та русифікаторів – єврейських та українських. Ані мене, ані решту думаючих сіоністів південної Росії не переконують, що людей цього типу можна вважати за антисемітів“.

28 травня цього року російський сенатор і водночас голова створеного з ініціативи російських спецслужб „Всесвітнього конгресу рускоязичного єврейства“ – Борис Шпігель – під час єрусалимської зустрічі з прем'єр-міністром Держави Ізраїль Бен'яміном Нетанягу, порушивши тему антисемітизму, заявив: в Україні, мовляв, „відроджують старих національних героїв“, що чинили злочини проти євреїв, і „перепишують історію, вибілюючи цих людей“. За приклад Б. Шпігель подав С. Петлюру. Згідно з повідомленнями ізраїльської преси, „реагуючи на це, Б. Нетанягу висловив занепокоєння“. Зауважмо: саме ізраїльська партія „Лікуд“ репрезентує ідеологічну течію В. Жаботинського, його портрет висить у штаб-квартирі саме цієї партії, яку очолює саме Б. Нетанягу.

А тепер доречно зацитувати самого С. Петлюру.

З „Наказу Головної Команди військ УНР 6 серпня 1919 року“:

„Час уже зрозуміти, що мирне єврейське населення – їхні діти, їхні жінки, так само, як і ми – було поневолене й позбавлене своєї національної волі.“

Йому нікуди йти від нас; воно живе з нами з давніх-давен, поділяючи з нами нашу долю й недолю...

Всіх же, що підбурюватимуть вас на погроми, рішуче наказую викидати геть з нашого війська й

(Продовження на стор. 18)

Передплата „Свободи“ коштує тільки 55 дол. на рік!

Про автора: Мойсей Фішбейн – відомий український поет і перекладач. В основі цієї статті лежить його доповідь на 26-ій Конференції з української проблематики в Ілінойському університеті, в Урбана-Шампейн, США, 24-27 червня.

Голодомор і пам'ятник „D-Day“

У той час, як українська громада в цілому світі відзначала сумну 76-ту річницю Голодомору 1932-1933 років, вшановуючи пам'ять мільйонів українців – безневинних жертв людиноненавистницького сталінського режиму, ми довідалися, що Національна фундація пам'ятника, який має символізувати висадження протигітлерівських альянтських військ в Європі під час Другої світової війни („D-Day“), плянує виставити в Бедфорді, Вірджинія, погруддя того самого советського диктатора Йосифа Сталіна, котрий був головним творцем тотального винищення нашого народу. Його погруддя має стати центром в загальній композиції пам'ятника – поряд з погруддями трьох славних альянтських провідників – Вінстона Черчіля, Гері Трумана та Френкліна Делано Рузвельта, котрі були принциповими ворогами нацистської Німеччини у Другій світовій війні.

Й. Сталін є, без сумніву, найбільшим за всі новітні часи масовим вбивцею. На ньому і на його режимові лежить непростима вина за антиукраїнський Голодомор-геноцид, за ріки і моря людської крові під час Великого терору, за страждання і смерть сотень тисяч в катівнях ГУЛагу.

Так, беручи справу формально, він був тимчасовим союзником США у Другій світовій війні, але чи цього факту, нехай навіть історично важливого, досить, щоб тепер вшановувати найбільшого людоджера за всю історію людства в американському пам'ятникові? А по-друге, чи відповідатиме цей пам'ятник історичній правді, адже Й. Сталін, поки став ворогом Адольфа Гітлера, був його союзником.

Д-р Віліям Мекінтош, президент Фундації національного пам'ятника „D-Day“, керуючись формальними міркуваннями, стверджує, що Й. Сталін був кінце потрібний для перемоги альянтів у війні, і що йшлося ні про що інше, тільки про воєнну перемогу. „Ніхто не був настільки наївним — ані Черчіль, ані Рузвельт, щоб повірити у щирість Сталіна, альянс з ним був вимушеним тимчасовим явищем, — заявив д-р В. Мекінтош на 13-му телеканалі вісток Ей-Бі-Сі, але далі не втримався від того, що можна вважати певним виправданням Й. Сталіна. — Він є важливою частиною історії, хоч і не дуже гарною її частиною, однак, завданням фундації є увічнювати історичну спадщину“.

Тим часом в реальну спадщину перемоги над німецьким фашизмом входить поновне московське поневолення не лише українського народу, але й багатьох інших народів Східної Європи, Залізна заслони та Холодна війна, — і все це незмивною плямою лежало на чорному сумлінні союзника США Й. Сталіна. Згідно з повідомленням д-ра В. Мекінтоша, вартість погруддя Й. Сталіна вже оплачено з приватного, не названого ним, датку доброчинця. Цікаво б довідатися його прізвище і те, хто за ним стоїть. Ми б зовсім не здивувалися, якби раптом виявилось, що „приватний даток“ походить з московської кишені і є однією з таємних диверсійних операцій російських спецслужб.

Д-р В. Мекінтош намагається переконати, що присутність Й. Сталіна на пам'ятникові „D-Day“ свідчить не про прославлення, а тільки про те, що „він справді був фактом і важливим союзником під час Другої світової війни... і погруддя його не означає похвали“.

„Не означає“ — це лише виправдальні слова. На ділі — означає. Погруддя Й. Сталіна у Національному пам'ятнику „D-Day“ — це щось жахливе. Лише з закритими на історичну правду очима можна це робити. Керівники фундації згаданого пам'ятника не усвідомлюють, що своїм плямом ображають пам'ять мільйонів жертв Й. Сталіна, але також зневажають пам'ять справжніх героїв Другої світової війни.

Ми не можемо не протестувати проти цієї акції. Ми мусимо зупинити цей, м'яко кажучи, немудрий намір прославити Й. Сталіна. Тому просимо наших читачів писати до National D-Day Memorial Foundation, P.O. Box 77, Bedford, VA 24523; e-mail dday@dday.org; fax 540-586-7200: або телефонувати на число 540-586-3329 чи на безплатне число телефону 800-351-DDAY.

Фундація пам'ятника „D-Day“ вже здавна має фінансові проблеми та намагається, щоб уряд США оголосив їхній Національний пам'ятник частиною Служби національних парків, і тоді вони могли б отримати федеральні фонди. Тому доцільно звертатися до членів Палати Представників і Сенату та до Президента Барака Обами з вимогою унеможливити з'яву погруддя Й. Сталіна в комплексі американського пам'ятника.

У промові з нагоди Дня пам'яті українського Голодомору Президент Б. Обама сказав: „76 років тому мільйони ні в чому невинних українців — чоловіків, жінок і дітей — були заморені до смерті голодом, зумисною політикою режиму Й. Сталіна“.

Чи ж можливо, що через 76 років після вчиненого С. Сталіном народобвиста в Україні цього вбивцю буде вшановано неподалік столиці США?

ГРУДЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

26 років у ямі на Соловках

4 грудня 1803 року на Соловках у віці 113 років помер Петро Калнишевський, останній кошовий отаман Запорізької Січі, заарештований в 1775 році і засланий до Соловецького монастиря, де 26 років провів у в'язничній ямі.

Про ранній період його життя відомо, що народився П. Калнишевський у селі Пустовітвіці біля міста Ромни. У зрілі роки П. Калнишевський побудував у рідному селі церкву. В документах, пов'язаних з її будівництвом, зазначені місце народження П. Калнишевського і його батьки Агафія та Іван.

У Запорізькій Січі він був військовим осавулом, військовим суддею, в 1764-1775 роках — кошовим отаманом. Він керував Запорізькою Січчю упродовж десятиліття, що передувало остаточно-му знищенню її російським царизмом.

Запорізька Січ була своєрідним острівцем в океані феодально-кріпосницького й національно-гноблення Російської імперії, останнім оплотом демократизму й національної незалежності. Зрозуміло, що саме державне буття Січі з притаманними їй вольностями, суперечило основним напрямом колоніальної феодально-кріпосницької внутрішньої й зовнішньої політики уряду Катерини II. Цариця скасувала Січ через 15 років після ліквідації Гетьманщини в 1764 році, хоча ще раніше розгорнула наступ на її землі, права та особливий устрій. Саме тоді рада на Січі вручила булаву П. Калнишевському, обравши його кошовим отаманом. Він виявив талант державного діяча й адміністратора,

Князь Григорій Потьомкін виступив на засіданні уряду з проектом ліквідації Січі Запорозької 23 квітня 1775 року. 4 червня 100-тисячне військо під командуванням генерал-поручика Петра Текелі обступило Січ. Не маючи сил боронитися, П. Калнишевський змушений був здати фортецю без бою.

Завойовники пограбували військову скарбницю, військові припаси, архів, церкву. Разом із старшиною П. Калнишевського було заарештовано і на пропозицію Г. Потьомкіна довічно заслано до Соловецького монастиря, де поселено в казематі. Гетьман за власні гроші відремонтував свій каземат. У 1792 році він був переведений в одиночну, а 2 квітня 1801 року указом нового Імператора Олександра I він був помилуваний за загальною амністією й отримав право на вільний вибір місця проживання. За своїми літами (йому йшов 111-ий рік) і станом здоров'я гетьман залишився ченцем у монастирі, де й помер.

Похований П. Калнишевський на головному подвір'ї Соловецького монастиря перед Преображенським собором. Могила не збереглася, але на паперті монастиря досі збережено могильну плиту з текстом про нього.

Навесні 1887 року Соловки відвідав український історик Дмитро Яворницький, праці якого донині є найважливішим джерелом наших знань про ув'язнення отамана.

Собор 2008 року Української Православної Церкви Київського патріархату у зв'язку з 1020-літтям Хрещення Київської Русі-України, благословив приєднати праведного Петра Багатостраждального (Калнишевського) до лику святих для загального церковного шанування і занести його ім'я у православний церковний календар. Пам'ять праведника святкують 14 жовтня, в день Покрови Пресвятої Богородиці, Покровительки козацтва.

Згідно з дослідженнями історика і письменника Данила Кулика, Президент України Віктор Ющенко є прямим нащадком П. Калнишевського. У П. Калнишевського був брат Нечипір Ющенко, козацький старшина із Хоружівки, звідки походить і родина Ющенків.

Л. Хм.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор — Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays

by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку — \$35.00. Для членів УНСоюзу

\$45.00 річно, на півроку — \$30.00. За кожен зміну адреси — \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	— Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	— Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	— Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

Святкуймо Різдво на Союзівці!

Традиційна Свята Вечера

четвер, 24 грудня 2009 р.

або

середа, 6 січня 2010 р.

30 дол. від особи, 12.50 дол. діти від 5 — 12 років.

Початок вечері — год. 6 веч.

Просимо замовляти кімнати і святкові страви.

Тел.: (845) 626-5641

216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446

www.Soyuzivka.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Гімназія стала моєю другою домівкою

Діти охоче читають книги, які подарувала Анна Байляк.

Я працюю вчителем початкових класів у Прилуцькій гімназії ч. 1. Зараз навчаю 30 учнів-другокласників. Тому моя розповідь буде про рідну гімназію, в якій я навчалась протягом восьми років, а отримавши педагогічну освіту, прийшла працювати вчителем. З того часу цей навчальний заклад

став моєю другою домівкою.

Нещодавно в нашій гімназії було свято. Ми відзначили 135-річчя з дня її заснування. Її підґрунтя закладалося 22 вересня 1874 року, коли було відкрито перший навчальний заклад у Прилуках, який 1882 року отримав статус Прилуцької чоловічої гімназії, а в 1920 році був реорганізований в єдину трудову школу.

Під час Другої світової війни приміщення було зруйноване. Відбудували будинок в 1951 році, а з 2003 року школа відновила статус гімназії.

Серед випускників нашого навчального закладу багато видатних особистостей, зокрема Степан Сірополко – відомий на весь світ бібліограф, Григорій Вороний – математик, професор Варшавського університету, Дмитро Ревуцький – український музикознавець, фолкльорист та літературознавець, Левко Ревуцький – композитор, та інші.

У 2008 році в Україні розпочато акцію „Флагман сучасної освіти України“, яка визначала найкращі досягнення у сфері освіти та науки, гідні наслідування. У числі пере-

Прилуцька гімназія діє з 1874 року.

можців значиться наша гімназія.

Дуже приємно, що розвиток українських шкіл підтримують численні небайдужі люди. Серед меценатів треба назвати Анну та Романа Байляків зі США, які уже впродовж шести років підтримують тісний зв'язок з гімназією. Діти та педагоги постійно отримують від них наукову літературу, книги, пов'язані з історією нашого народу, періодичні видання „Свобода“, „Альманах УНСоюзу“, „Наше слово“, „Світанок“, „Наше життя“, пізнавальні та розвивальні ігри, одяг для малозабезпечених дітей, солодощі до свят.

Цього року А. Байляк надіслала учням добірку книг, серед яких – енциклопедії з різних сфер життя, художня література, зібрання фолклорних творів. Найбільшою радістю для обдарованих дітей гімназії, які захищають її честь на міських, обласних та міжнародних олімпіадах, змаганнях, конкурсах з української мови та літератури, була презентація різних видів словників, яких так не вистачає під час підготування до напруженої боротьби.

Ірина Хотінь,
Прилуки, Чернігівська область

Історичної вартості видання

Багато років тому, коли наша громада в США була численна, добре організована, активна і жертвенна, популярними були різні регіональні видання, переважно мемуарного характеру. Деякі з них написані з пам'яті, інші – на підставі привезених з собою на чужину архівів та інших джерел.

Для автора цих рядків надзвичайно цікавим є мемуарний регіональний збірник „Бережанська земля“ (1970 рік). Нещодавно прочитав його вдруге, з більшою увагою. Виїхавши з батьком з Бережанщини ще підлітком, дуже мало знав про цю частину галицької землі, а вона славна, мала багато визначних людей – науковців, політичних діячів, поетів, священників. А Бережанська гімназія була національною кузницею ще в далекі австрійські часи, учнями її були, між іншими, такі визначні особистості, як письменник Богдан Лепкий і будитель Галицької України о. Маркіян Шашкевич.

Студент згаданої гімназії Zenko Кузеля, пізніший науковець, організував у 1898 році велику маніфестацію з приводу 100-ліття „Енеїди“ Івана Котляревського, батька української літературної мови. Ця величава імпреза дуже сподобалася о. Сильвестрові Лепкому, батькові Б. Лепкого, і за його спонукою студенти Бережанської гімназії заснували таємний гурток „Молода Україна“.

Влітку 1900 року відбувся у Львові з'їзд членів „Молодої Украї-

ни“, під час якого (дуже цікава історія!) вперше пролунала бойова пісня „Не пора, не пора, не пора“ на слова Івана Франка, що стала гімном „Молодої України“. Співав її студент Лонгин Цегельський, згодом секретар внутрішніх справ Західньо-Української Народної Республіки (ЗУНР), після проголошення 1 листопада 1918 року західньої частини України незалежною державою. Опісля він перебував у Вашингтоні як голова Місії ЗУНР – аж до часу, коли боротьба за державність зазнала повної поразки: спершу мілітарної, а пізніше й дипломатичної.

Для наших емігрантів, котрі прибули до США, зокрема до Філадельфії, на переломі 1949-1950 років ім'я Л. Цегельського, цього здібного дипломата й діяча, було добре відоме: деякі знали його особисто, інші – з українського католицького часопису „Америка“, якого він був редактором. Вже після його смерті в згаданому часописі серією друкувалися його дуже цікаві спогади, в яких він також висловлював свої враження з відвідин східньої України в час Визвольних змагань. Між іншим, з його розповіді легко здогадатися, що він був прихильником гетьмана Павла Скоропадського. Похований св. п. Л. Цегельський на українському католицькому цвинтарі св. Марії в Дженкінтавні, біля Філадельфії, Пенсильванія.

Володимир Колюбінський,
Фініксвил, Пенсильванія

Допомога з Америки була своєчасною

Минуло вже кілька тижнів від офіційно оголошеної епідемії грипу в Україні. Померли від вірусної пневмонії вже сотні осіб. Померла моя однокурсниця Оріся Дацишин зі Стрия.

Кількість хворих зростає, на виклики до хворих йдуть неврологи, фізіотерапевти, а то й студенти медичного університету, які і фонендоскопа в руках не тримали. Але всіх запевняють, що всі вони – лікарі і знають, що робити.

Після оголошення епідемії з аптек раптом зчезли всі противірусні препарати, імуномодулятори, захисні маски, широкі бинти. Співробітники нашої лікарні за суботу і неділю пошили кілька десятків масок, якими користувалися дотепер.

4 листопада надійшла допомога і в нашу лікарню. Кожному співробітникові видали аж по дві одноразові маски, що ж до препарату „Таміфлю“, то ми його не

отримали. Я вже не раз перекопувалася, що в таких критичних ситуаціях, як тепер, тільки українці з далекої Америки першими вчасно і реально приходять на допомогу!

І тепер організація „Американці в обороні людських прав в Україні“ (АГРУ) миттєво відреагувала і прислала необхідні нам предмети і засоби захисту.

Особлива подяка за цю допомогу. Вона дуже-дуже вчасна, суттєва і необхідна!

Д-р Леся Гладун,
Львів

Організація АГРУ продовжує збирати фонди на клініку – дитячий денний стаціонар у Львові, яким завідує д-р Леся Гладун. Просимо присилати чеки на адресу організації: AHRU Lviv Clinic, 43 Midland Place, Newark, NJ 07106. Пожертви звільнені від податку: 22-2318966.

Потрібна допомога у Колумбійському університеті

Програма українських досліджень Колумбійського університету шукає добровольців, які володіють українською мовою як рідною, мають добру дикцію і готові пожертвувати кількома годинами власного часу, щоб записати матеріали для студентів української мови Колумбії.

Кожен диктор у парі з іншим матиме можливість начитати на плівку тексти, діалоги та інтерактивні вправи, які служитимуть

зразком для студентів Колумбії в опануванні українською мовою.

Всіх, хто бажає взяти участь у цьому проєкті, просимо звертатися до його керівника Юрія Шевчука, викладача української мови Колумбійського університету, за електронною адресою: sy2165@columbia.edu.

Ми сподіваємося на Вашу допомогу.

Юрій Шевчук,
Нью-Йорк

**Передплата „Свободи“ коштує
тільки 55 дол. на рік!**

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Президент СКУ Євген Чолій відвідав Лондон і Париж

ЛОНДОН. – 13-15 листопада президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій узяв участь у XII з'їзді Європейського Конгресу Українців (ЕКУ).

13 листопада президент СКУ разом з делегатами з'їзду побував на урочистому прийнятті в Посольстві України у Великобританії з нагоди 60-річчя ЕКУ, де під час офіційної частини привітав присутніх з ювілеєм, мав розмови з Послом Ігорем Харченком, Апостольським адміністратором Екзархії для українців-католиків у Великобританії Владикою Глібом Лончиною, священниками Української Православної Автокефальної Церкви о. Богданом Матвійчуком і о. Євгеном Стасюком та головою ЕКУ Ярославом Гортяні.

У цей же день Є. Чолій мав зустріч з генеральним секретарем Союзу Українців у Великій Британії (СУБ) Федором Курляком, під час якої обговорив ряд справ, що стосувалися з'їзду ЕКУ.

14 листопада президент СКУ взяв участь у XII з'їзді ЕКУ. У своєму виступі Є. Чолій висловив признання Я. Гортяні за велику працю у розбудові українського громадського життя, закликав учасників з'їзду прийняти відповідні резолюції щодо підтримки діяльності СКУ на сучасному етапі та напрямків його праці на майбутнє.

15 листопада Є. Чолій побував у Українській греко-католицькій катедрі на Службі Божій, а потім взяв участь у завершальній сесії з'їзду.

ПАРИЖ. – 15-17 листопада президент СКУ Є. Чолій побував у Франції, де зустрівся з українською громадою та з провідними культурно-політичними діячами, відвідав місця, пов'язані з історією України.

У перший день перебування він зустрівся з Наталією Пастернак, головою Репрезентативного комітету української громади Франції. Під час зустрічі було обговорено ряд питань стосовно життя українців Франції, визнання Францією Голодомору геноцидом українського народу, міжнародної виставки в

Луврі у 2010 році та перекладу матеріалів СКУ французькою мовою.

16 листопада президент СКУ мав зустріч з Послом України у Франції Костянтином Тимошенком, відвідав Культурно-інформаційний центр Посольства. Про роль цього осередку в пропагуванні української культури розповіла директор центру Наталія Кочубей, а з працею школи, яка діє під опікою цього центру, ознайомила її директор Олена Міштал.

Разом з Н. Пастернак Є. Чолій побував на цвинтарі Монпарнас у Парижі, де вшанував пам'ять Симона Петлюри перед його могилою.

Учасники XII з'їзду Європейського Конгресу Українців (зліва): Посол Ігор Харченко, Євген Чолій, Ярослава Гортяні та Зенон Ластовецький.

У цей же день президент СКУ зустрівся з Єпископом Франції, Бенілюксу та Швайцарії Української Греко-Католицької Церкви Михайлом Гринчишином, відвідав Українську греко-католицьку церкву св. Володимира і виступив перед українською громадою з доповіддю про діяльність СКУ. Після зустрічі він обговорив з представниками українських церков о. Михайлом Романюком та Сергієм Герасименком можливість розповсюдження серед парафіян матеріалів СКУ. Голова Союзу Українок у Франції Надія Мигаль розповіла президентові СКУ про стан українського шкільництва.

У Парижі Є. Чолій мав зустрічі з головою організації „Приятелі Монмартру” Андрієм Дюмою, головою товариства „Перспективи українські” Фредериком Гнидою, французьким письменником Андре Глюксманом, політологом Національного центру наукових досліджень Елен Блян, професором університету Ан де Тангі.

17 жовтня президент СКУ у Санлісі оглянув історичні місця, пов'язані з королевою Франції Анною Ярославною, дочкою князя Ярослава Мудрого, поклав квіти до пам'ятного знака жертвам Голодомору. З історичними пам'ятками у цій місцевості президента ознайомила дружина посадника міста Анна Кантер, голова комітету з обміну студентами між містами-побратимами Санлісом та Печерським районом Києва.

СКУ

Глорія Кей Кольматицька: Свята Ніч

Цей альбом включає збірку традиційних українських та англійських Різдвяних колядок в двох мовах.

Стиль та виконання є прикрашене чудовим голосом Глорії.

Альбом можна придбати на: www.gloriakaye.com

Tunes, Amazon.com/MP3,

• Небо і Земля • Oh Holy Night • У Вифлеємі • Прилетіли Ангелята
• Добрий Вечір Тобі • Deck The Hall і більше.....

Дар мистецтва

Щедрий дар
картин
Аркадії
Оленської-
Петришин

Відкриття
виставки

13 грудня 2009 р.
від 2-ої до
5-ої год. по пол.

Виставка творів Аркадії Оленської-Петришин зі щедрого дарунку Українському Музеєві проф. Володимира Петришина. Включено також кілька творів зі спадку Марії Оленської.

Museum Hours:
Wednesday – Sunday
11:30 a.m. – 5:00 p.m.

The Ukrainian Museum
222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • e-mail: info@ukrainianmuseum.org
web site: www.ukrainianmuseum.org

Відбувся XXVIII Крайовий з'їзд Організації оборони Лемківщини

ПАСЕЙК, Нью-Джерсі. – 7 листопада в Народному домі відбувся XXVIII Крайовий з'їзд Організації оборони Лемківщини (ООЛ). Його відкрив голова Крайової Управи ООЛ Зенон Галькович, привітавши делегатів та гостей і запропонувавши хвилиною мовчання вшанувати пам'ять св.п. Юліяна Котляра, колишнього голову Крайової Управи, та всіх членів організації, які за звітний період відійшли у вічність.

Чесť вести з'їзд випала Президії у складі: Марійка Дупляк – голова, Зенон Войтович – її заступник, Богдан Кікта – секретар. Відтак були обрані члени верифікаційної, резолюційної та номінаційної комісій.

У своєму звіті голова Крайової Управи З. Галькович докладно поінформував присутніх про стан справ у кожному з відділів, про досягнення ООЛ за підзвітний період і перспективи розвитку організації на майбутню каденцію.

Доповідь З. Гальковича доповнили звіти його заступників та голів відділів. Загалом вони охопили всі організаційні та господарські справи ООЛ: залучення в громаду новоприбулих українців; працю Українського лемківського музею у Стемфорді; видання англomовних матеріалів про історію і культурні надбання Лемківщини; зміни і доповнення до статуту; пошук фондів на фінансування журналу „Лемківщина“; актуальні проблеми сьогодення, які потребують нагального вирішення.

Особливу увагу учасники з'їзду приділили питанням видання пресового органу ООЛ – журналу „Лемківщина“. Вже 30 літ він посідає унікальне місце в житті українських лемків, які в статусі емігрантів шукати по чужих світах кращої долі для себе і своїх родин.

Захоплено вітали делегати народження Інтернет-сторінки, присвяченої Лемківщині та лемкам. Народження веб-сайту стало можливим завдяки старанням групи членів ООЛ під проводом Стефана Гованського. До Інтернетової команди також увійшли Андрій Хомик, Діана і Лена Гованські, З. Галькович та М. Дупляк. Світлина супроводжується розповідями про історію та культуру, про міста і села, про видатних та простих людей, які зробили Лемківщину знаною на весь світ. Це архів народної пам'яті, доступ до якого через сторінку www.lemko-ool.com/ відкритий завжди і всім.

Окремо було винесено на обговорення питання так званого „самовизначення“. Депутати підтвердили своє негативне ставлення до намагань певних проросійських налаштованих сепаратистів виокремити лемків в окрему націю русинів. „Ми передусім українці, а вже потім лемки“, – одноставно заявили делегати з'їзду.

На наступну каденцію з'їзд обрав нову Крайову Управу ООЛ: голова – З. Галькович, перший заступник і музейний референт – С. Гованський, другий заступник голови – Іван Філь, секретар – Томаш Пизмолодший, фінансовий референт – Стефан Косцьолек. Референти: М. Дупляк (зовнішні зв'язки), Василь Гаргай (організаційний), Іван Завада (допомоговий), Андрій Хомик (культурно-освітній), Д. Гованська –

Учасники XXVIII Крайового з'їзду Організації Оборони Лемківщини.

(пресова), Петро Вислоцький (господарський).

Контрольна комісія: Стефан Капітула – голова; Павло Гира і Б. Кікта – члени. Товариський суд: Петро Русинко – голова; Стефан Малиняк і Іван Васічко – члени.

З'їзд схвалив важливі резолюції, зокрема: домагатися від уряду Польщі повної реабілітації українського населення Лемківщини та всього Закерзоння, яке було жертвою нелюдської політики влади у 1944-1947 роках; повернення українцям їхніх церков та іншого громадського майна на Лемківщині та інших українських землях; запровадження навчання української мови в тих польських школах, де є відповідна кількість дітей українського походження.

Крайовий з'їзд ООЛ звернувся до Президента України і Верховної Ради з проханням стати на захист прав української меншини в Польщі та визначити статус депортованих з українських земель у Польщі 1944-1947 років.

На адресу з'їзду надійшли теплі привітання, в яких підкреслювалося, що плідною діяльністю в складі Світового Конгресу Українців та Конгресу Українців Америки ООЛ зайняла заслужене місце в громадському житті діаспори.

„...Нам особливо приємно співпрацювати з ООЛ в Америці, члени якої самовідданою працею сприяють демократизації України, утвердженню її міжнародного авторитету“, – сказано у привітанні Генерального консула України в Нью-Йорку Посла Сергія Погорельцева.

Увечері того дня делегати з'їзду зібралися на святковий бенкет з нагоди XXVIII з'їзду. Владика Павло Хомницький благословив усіх присутніх і трапезу, а голова 3-го

Відділу ООЛ В. Гаргай представив гостей – оо. Андрія Дудкевича (церква св. о. Миколая в Пасейку) й Олега Жовніровича (церква Святого Вознесіння в Кліфтоні); Тамару Галло-Олексій – президента Українського Конгресового Комітету Америки; Гені Благу – від Крайової Управи Співки Української Молоді; Марію Лібер – від Об'єднання жінок Головної Управи Оборони Чотирьох Свобід України); Івана Буртика – від Крайової Управи Організації Оборони Чотирьох Свобід України; Богдана Гаргая – президента Фундації „Воля“; д-ра Костянтина Ваньо – від місцевого відділу УККА.

З доповіддю, присвяченою 100-літтю від народження Степана Бандери, виступив І. Буртик.

Концертну програму вела Галина Семеняк. З літературно-музичною композицією на честь С. Бандери виступили вихованці СУМ. Відтак присутні співали разом з сестрами Павлишиними „Гори наші, гори“, „Верше мій, верше“ та інші народні лемківські пісні.

Про неповторність таланту змалювання краси лемківської землі, її гір та полонин у віршах Богдана Ігоря Антонича розповіла у своїй доповіді Віра Павлишин.

Надія Бурмака

РІЗДВЯНИЙ

В
Українському
Музеї

12-13 грудня
11:00 – 5:00 год.

Надзвичайна нагода закупити:

- різдвяні картки
- унікальні прикраси на ялинку
- книжки
- вишивки, кераміку, різьблені вироби
- мистецькі твори
- домашнє печиво

Базар зорганізовано Імпрезовим комітетом УМ

The Ukrainian Museum
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110 • info@ukrainianmuseum.org • www.ukrainianmuseum.org

БАЗАР

12-13 грудня
11:00 – 5:00 год.

Чудові
дарунки
можна також
купити
в
крамничці
Музею
від середи до неділі
11:30 – 5:00 год.

також по інтернету
www.ukrainianmuseum.org/shop

Вістки з Українського Вільного Університету

Відзначили ювілей Богдана-Ігоря Антонича

МЮНХЕН, Німеччина. – 9-13 листопада в Українському Вільному Університеті (УВУ) відбулося святкування 100-річчя від народження українського поета Богдана-Ігоря Антонича.

Одним з головних заходів була виставка друкованих праць Б.-І. Антонича, а також різноманітних літературознавчих досліджень про творчість поета. Куратором виставки була Іванна Ребет, директор бібліотеки і архіву УВУ. Серед експонатів були рідкісні видання творів поета з фондів університетської бібліотеки, річники львівської періодики – „Літературно-науковий вістник”, „Дзвони”, „Вогні”, „Дажбог” тощо, на сторінках яких у 1930-их роках друкувалися поезії Б.-І. Антонича. І. Ребет коментувала окремі бібліографічні позиції та додатково інформувала шанувальників української літератури ХХ ст.

11 листопада відбулася також публічна лекція кандидата філологічних наук Романа Яремка на тему „Феномен Антонича: у пошуках забутого прасенсу слова”. Цей урочистий вечір відкрив своїм вступним словом д-р Іван Мигул, який представив аудиторії доповідача і відзначив його довголітню та плідну співпрацю з УВУ.

У своїй доповіді Р. Яремко наголосив на тому, що традиція та її оновлення – це ті два поняття, котрі вкрай важливі для поетичної творчості Б.-І. Антонича, для відчуття його інтелектуальної спорідненості з українською культурою.

Ініціатива відзначення сторіччю

Виставка творів Богдана-Ігоря Антонича в УВУ.

го ювілею Б.-І. Антонича є черговим прагненням УВУ заявити про себе як про унікальний культурний та українознавчий центр в Європейському союзі.

Вшанували пам'ять Івана Мазепи

4 листопада в УВУ відбулося відкриття педагогічних занять зимового семестру навчального 2009-2010 року. Вечір був присвячений пам'яті гетьмана Івана Мазепи, який помер рівно 300 років тому.

І. Мазепа належить до тих історичних постатей, які привертати постійну увагу дослідників УВУ. Згадаємо, що проф. д-р Борис Крупницький, член Професорської колегії УВУ у 1932-1956 роках, був автором першої німецькомовної монографії про гетьмана І. Мазепу

під назвою „Гетьман Мазепа та його доба (1687-1709)”, а д-р Теодор Мацьків, професор-емерит УВУ, є автором фундаментальної німецькомовної розвідки „Іван Мазепа – гетьман України та імператорський князь Священної Римської Імперії (1639-1709)”, та монографії „Іван Мазепа – гетьман України та князь Священної Римської Імперії в німецьких джерелах, 1639-1709”, яку перевидано другим накладом з доповненнями у 2000 році.

Саме проф. Т. Мацьків знайшов у Віденських архівах грамоту, якою імператор Йосиф I іменував І. Мазепу імператорським князем і якої гетьман не отримав через політичні перешкоди Москви.

Вечір відкрив д-р Іван Мигул, ректор УВУ, який представив слухачам доповідача – д-р Алоїза Вольдана, славіста і професора порівняльного літературознавства у Віденському університеті.

Свій виступ на тему „Гетьман Іван Мазепа в німецькомовній літературі” А. Вольдан розпочав коротким вступом українською мовою, висловивши радість з нагоди виступити у стінах УВУ, та зазначив важливість цього університету для української присутності в німецькомовному науковому світі.

Доповідь представила слухачам результати нових досліджень А. Вольдана та містила цікаві матеріали, зібрані у західних архівах та бібліотеках, зокрема у книгозбірнях Відня та Берліну.

Зацікавлення німецькомовних авторів постаттю І. Мазепи характеризується наявністю двох різних традицій, а саме – байронівської та пушкінської. Виступ А. Вольдана містив також огляд думок Дмитра Донцова про І. Мазепу та докладно висвітлював деякі німецькомовні літературні праці про українського гетьмана.

Пресове бюро УВУ

Пам'яті талановитого поета

ОТАВА. – В Посольстві України в Канаді відбувся вечір, присвячений 100-річчю від народження талановитого українського поета Богдана-Ігоря Антонича. Його влаштували учасники Канадсько-української парламентської програми-2009, активно підтримані Отавським осередком Наукового товариства ім. Шевченка в Канаді та його головою Юлією Войчишин.

Спонукою до проведення цього поетичного вечора послужила видана студентами Національного університету ім. Тараса Шевченка аудіокнига з поезіями видатного українця. І якраз цю книгу привезла з собою до Канади одна з учасниць згаданої програми Євгенія В'ятчанінова.

Звичайно ж, студенти з України знали, що українці західної діаспори належно цінували творчість Б.-І. Антонича, коли він як аполітичний поет-містик був заборонений у Радянській Україні.

Захід, який від початку задумувався як традиційний вечір читання поезії, перетворився на справжнє театралізоване дійство, у яко-

му Антоничева лірика органічно перепліталася з фактами його життя, світлина міжвоєнного Львова, у якому навчався та працював поет, використовувалися як декорація для пісень відомих українських гуртів, які поклали на музику багато віршів поета, а українські студенти інсценізували фрагменти з його життя, вміло поєднуючи свою акторську гру з грою світла та звуку.

Апoteозою вечора стала гра на гітарі Надзвичайного та Повноважного Посла України в Канаді Ігоря Остаха та виконання ним колядки „Народився Бог на санях” – поезії Б.-І. Антонича, яка тепер перетворилася на одну з улюблених українських колядок та стала невід'ємною частиною українського фолкльору.

Після завершення літературної частини вечора гості, більшість з яких були представниками української громади в Отаві, мали змогу поспілкуватися один з одним та з організаторами дійства, обмінятися враженнями про побачене та почуте.

Ярослав Ковальчук

Учасники літературного вечора в Отаві.

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Main Office
215 Second Ave
New York, NY
(212) 533-2980

Branches
1678 E 17 Street
Brooklyn, NY
(718) 376-5057
1-866-857-2464

35 Main Street
So. Bound Brook, NJ
(732) 469-9085

691 Roosevelt Ave
Carteret NJ
(732) 802-0480

WWW.UOFCU.ORG

**Звертайтеся до нас з своїми
фінансовими потребами.**

- Money Market рахунки
- Високі відсотки на сертифікати
- Чекові рахунки
- Пенсійні рахунки (IRA)
- Позички на приватні та комерційні будинки
- Персональні позички
- Позички на нові та вживані авта
- Грошові перекази (Western Union, Meest)
- Індивідуальні скриньки

**Телефонуйте
безкоштовно
1-866-859-5848**

**Цілодобовий
доступ до рахунку
через інтернет.**

**Обслуговування української громади
понад 40 років.**

Патріярх Філарет...

(Закінчення зі стор. 1)

тель храму митрофорний протоієрей о. Богдан Згоба, голова парафіяльної управи Анна Турко, духовенство і численна українська громада з різних церков Великого Клівленду.

За давнім українським звичаєм, Патріярхові піднесли пишаний рум'яний коровай, а килимову доріжку всипали пелюстками рожі. Відтак у переповненому храмі зринув величавий багатоголосий спів парафіяльного хору під орудою регента-дяка Ігоря Гниди.

Розпочалася урочиста Служба Божа, яку з собором священників відслужив Патріярх Філарет. Він молився за єдність Українських Церков, за Україну, за хворих і постраждалих від епідемії грипи в краю.

Піднесеним був обряд освячення хреста на фронтоні храму та нових вітражів церкви, які з такою любов'ю і талантом виготовив вихованець Львівської академії мистецтв Ігор Семенюк, використавши у своїй творчості національні традиції.

Особливому по-церковному звучали в храмі духовні пісні парафіяльного хору на честь високого гостя і величаве „Многая Літа” Його Святості.

Патріярх Філарет вручив групі парафіян, які найбільше докладають зусиль в розбудову церкви св. Тройці, Патріярші грамоти. По закінченні Святої Літургії урочистості тривали в парафіяльній залі. Там Патріярха щиро вітали маленькі діти у вишиваних українських одягах.

Святкова трапеза супроводжувалася концертом, з участю дитячого хореографічного ансамблю „Кали-

на”, який діє при парафії, і солістів Зоряни Дмитрів та І. Гниди.

Під час імпрези вітальні промови виголосили Єпископ Української Католицької Єпархії в Пармі Іван Бура, настоятель церкви св. Тройці о. Б. Згоба, голова Українських з'єднаних організацій Василь Ліщинський, професор Київської Православної Богословської академії Дмитро Степовик, директор Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка д-р Володимир Боднар, заступник голови парафіяльної управи Святотроїцької церкви Лана Барков, голова сестрицтва Марія Кузь.

Промовці відзначали великі заслуги Патріярха в справі утвердження і розбудови УПЦ КП як в Україні, так і за її межами, його духовну і миротворчу діяльність.

Патріярх Філарет щиро подякував за теплу зустріч, з задоволенням відзначив позитивні тенденції в стосунках православних і греко-католиків на прикладі української громади Великого Клівленду, високо оцінив діяльність Святотроїцької парафії і її настоятеля о. Б. Згоби в збереженні та утвердженні українського православ'я на американському континенті, торкнувся найбільш проблем в українському суспільстві.

Завершилося це хвилююче духовне свято в Святотроїцькій залі спільною молитвою „Отче наш”. А свою розповідь про цю непересічну подію в житті української громади Великого Клівленду хочу закінчити словами з вірша українського емігранта з „четвертої хвили” Гордія Пасіки:

*Я - галичанин,
а ти - з-над Дніпра,
Бог в нас один і Вкраїна одна.
Ми - діти святої своєї землі
Нам разом іти у єднанні одним.*

Україна вшанувала альбертців

Сидять зліва: Зенон Когут, Євген Звоздецький, Едвард Стельмах, Дарія Луців, стоять: Радомир Білаш, Богдан Медвідський, Ігор Остап, Петро Саварин, Андрій Гладішевський.

ЕДМОНТОН, Альберта, Канада. – 12 листопада у Домі української молоді відбулося вручення державних нагород України чотир'ю альбертцям. Були нагороджені Прем'єр-міністр Альберти Едвард Стельмах – орденом князя Ярослава Мудрого III ступеня, міністер у справах корінних народів та заступник провідника урядової партії Євген Звоздецький – орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня, президент Альбертської провінційної ради Конгресу українців Канади Дарія Луців та директор Канадського інституту українських студій (КІУС) д-р Зенон Когут – орденом „За заслуги” III ступеня.

Серед запрошених на церемонію були депутати Федерального парламенту, Законодавчої асамблеї, урядовці Едмонтону, єпископи Української Католицької та Української Православної Церков.

У своєму виступі Посол України в Канаді Ігор Остап сказав, що „українське серце Канади знаходиться в Альберті”, де діють різні українські інституції та потужна програма з українських студій в

Альбертському університеті. Посол також оголосив про відкриття на початку 2010 року в Едмонтоні консульства України.

У своїй промові Посол І. Остап згадав про важливу роль КІУС. Його директор д-р З. Когут, відомий історик, який займається питаннями гетьманату, українсько-російських стосунків, нагороджений за внесок у вивчення та відбудову Батурина, столиці козацько-гетьманської держави XVII–XVIII ст.

Е. Стельмах, Є. Звоздецький та Д. Луців відзначені за вагомий особистий внесок у донесення до світової спільноти правди про геноцид українського народу під час Голодомору 1932-1933 років та активну участь у проведенні міжнародної акції вшанування пам'яті жертв Голодомору „Незгасима свічка”.

Посол І. Остап вручив також д-рові Андрієві Горняткевичеві, який понад 25 років працював у КІУС фахівцем з української мови, „Посвідчення закордонного українця”.

КІУС

Різдвяні вітання 2009/10

Дорогі читачі!

Привітайте Ваших рідних,
друзів та приятелів

**з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ!**

Дати святочних видань тижневиків:

	Новий стиль	Старий стиль
„Свобода“	18 грудня	1 січня 2010

Спеціальні ціни на поздоровлення:

1/16 стор.	35	дол.
1/8 стор.	50	дол.
1/4 стор.	100	дол.
1/2 стор.	200	дол.
ціла стор.	400	дол.

Приймаємо оголошення до 11 грудня 2009 р. –
на новий стиль і до 24 грудня – на старий стиль.

У справі оголошень просимо телефонувати

(973) 292-9800, ext. 3040

Fax: (973) 644-9510 • E-mail: adukr@optonline.net

Чеки виписувати: „Svoboda“

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

**Товариство Українських Інженерів Америки
Українське Лікарське Товариство Північної Америки
Український Інститут Америки**

Щиро просимо Вас

на традиційне святкування різдвяної

ЯЛИНКИ

з перекусом, напівками, мистецькою програмою,
вокальний ансамбль „Пролісок“

в суботу, 12 грудня 2009 р. (від 7:00 вечора)

в Українському Інституті Америки
2 East 79th Street, Нью-Йорк.

Вступ: \$40, студенти і емерити \$30

Прошу виписувати чеки на „Ukrainian Engineers Society of America“.

За інформацією прошу звертатися до: www.uesa.org або 212-729-9824

Вшанували пам'ять Митрополита Андрея Шептицького

НОРТ-ПОРТ, Флорида. – В неділю, 1 листопада, Український католицький центр при парафії Входу в Храм Пресвятої Богородиці відзначив 65-ті роковини від смерті Митрополита Української Греко-Католицької Церкви Андрея Шептицького та 91-ші роковини Листопадового Зриву.

Ведуча Лідія Білоус привітала гостей. Перша частина програми була присвячена вшануванню пам'яті Митрополита А. Шептицького, однієї з найвизначніших постатей найновішої історії України. Члени об'єднаного хору під керівництвом диригента Любові Добровольської-Інграм урочисто відкрили святкування молитвою Михайла Вербицького „Отче наш“, а парох о. д-р Северин Ковалишин промовив молитву. Христина Боднар-Шелдон (меццо-сопрано) співала на тлі хору „Владико Отче“ Івана Кашикевича.

Л. Білоус виголосила доповідь на тему „Меценатська та філантропічна діяльність Митрополита А. Шептицького. Матея Ковалишин, семилітня донечка о. пароха С. та Галини Ковалишинів, деклямувала уривки вірша, написаного Ольгою Гриньків на відзначення 50-ліття смерті А. Шептицького. Орест Лазор виконав „Прелюдію“ Йогана Баха, а Надія Іванчук закінчила першу частину свята віршем Павла Тичини „Скорбна мати“.

Роксоляна Яримович відкрила другу частину доповіддю про створення Української Галицької Армії, підкреслюючи важливу роль, яку ця армія відіграла у Листопадовому Чині та визвольних змаганнях

українського народу.

На пошану Українських Січових Стрільців Галина Король прочитала твір Миколи Угриня (Безгрішного) „Перше листопада“, а учениця Наталка Гончар, обіч М. і Ксені Ковалишиних, які віяли китицями синьо-жовтих квітів, деклямувала вірш Євгена Циленкова „У вічну пам'ять вам“. Об'єднаний хор при фортепіановому супроводі заспівав „Як стрільці йшли з України“, „О, Україно, о любя ненько“ й „Ой, у лузі червона калина“.

Л. Білоус подякувала від органі-

заційного комітету, в складі Мирона Радзкевича, Л. Добровольської-Інграм, Надії Іванчук, Романа Малюка й Л. Білоус, всім виконавцям програми.

Лідія Білоус

МАЯМІ, Флорида. – 1 листопада парафіяни Української греко-католицької церкви Успіння Пресвятої Богородиці провели академію з нагоди 65-ої річниці смерті Митрополита Андрея Шептицького.

Учасники програми в Маямі (зліва): Петро П'ясецький, Оксана П'ясецька, Уляна Данилів; діти – Орест і Маркіян Данилови, Іван Климчук, Ірена Ракуш, Карина Віак-Максимович, Ганна Лотоцька, Софія Волбин, Ірена Вірстюк, Ірена Дзюбинська, Олександр Вештебей. Фото: Мар'ян Одинак

Парох о. Матея Шрьодер відслужив Молебень. Незрівнянну постать Митрополита охарактеризував Іван Климчук в рефераті „Життєпис кир Андрея“.

44 роки перебування на Львівському митрополичому престолі (1901-1944) називають епохою Митрополита Андрея Шептицького в історії Галицького краю. Він був чуйним на кожну людську недолю, у його єпископській палаті у найтяжчі часи усі шукали й знаходили зрозуміння і захист.

Парох о. М. Шрьодер у своєму виступі додав, що Митрополит А. Шептицький своїм праведним життям здобув визнання не тільки серед свого духовенства та вірних, але й серед людей інших віросповідань та політичних течій.

Цікавими враженнями про Митрополита, за оповіданнями батька та своїми дитячими спогадами, поділився Петро П'ясецький.

Думки Митрополита А. Шептицького „Не покидай свого народу“, „Не хочемо чужої культури, хочемо жити своєю“ передав Олександр Вештебей.

В мистецькій частині були виконані вірші численних авторів, які деклямували Ірена Ракуш, Софія Волбин, О. Вештебей, Уляна Данилів, Оксана П'ясецька, Ірена Вірстюк і діти Маркіян і Орест Данилови. Тріо сестер – Дана, Галина і Карина Максимовичі заспівали молитву „Діво Маріє“ і пісню Богдана Крутяна „Промінь сонця“. Хор церкви виконав молитву „Боже великий, єдиний“.

Програму підготували І. Ракуш, Ірена Дзюбинська.

Ірена Дзюбинська

Чи ви одружені? Чи маєте дітей? Якщо так – вам потрібне забезпечення!

Нове 20-літнє термінове забезпечення на життя з низькими ставками

• Ви можете забезпечити себе на суму \$25,000

...за менше, ніж \$6 в місяць, якщо ви маєте 25 років*

...за приблизно \$7 в місяць (для жінок) і \$10 в місяць (для чоловіків), якщо ви маєте 45 років*

Запитайте про наші нові низькі ставки!

Подзвоніть на 800-253-9862 за дальшими інформаціями про наші поліси та ставки, і щоб довідатись, як ми вам зможемо допомогти вирішити, що найкраще відповідає вашим потребам.

Ukrainian National Association, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

УНСоюз і громада -
друзі на все життя!

*Ставки для некурців тютюну

Прийняття з нагоди завершення стажування

Студенти виконують пісню „Моя любя Україна“ під акомпаніємент Посла України в Канаді Ігоря Осташа.
Фото: Посольство України в Канаді

ОТАВА. – У Посольстві України в Канаді 4 листопада відбулося прийняття з нагоди завершення 19-ої щорічної Канадсько-української парламентської програми, яка цього року дозволила 25 студентам з 14 провідних українських університетів протягом двох місяців проходити стажування у Палаті громад.

Прийняття відвідали члени парламенту Пітер Голдрінг, Ед Комарнікі, Джеймс Безан, П'єр Лемьйо, Бонні Кромбі, Борис Вжесневський, Джерард Кеннеді, Сук Далівал, Джой Сміт, сенатор Дейвид Ткачук та багато інших. Більшість із них вже не перший рік приймають інтернів у своїх бюрох, тому вони поділилися з гостями своїми поглядами на те, який вплив подібна програма має не тільки на українських студентів, а й на депутатів, які дізнаються більше про Україну.

Посол України в Канаді Ігор Осташ висловив подяку багатолітньому директору програми Ігореві Бардинові та закликав членів парламенту Канади та представників української громади докласти зусиль, щоб програма продовжувала існувати у наступні роки.

Учасники програми підготували презентацію, в якій завдяки фотографіям та коротким відеоматеріалам вдалося описати всі заходи, в яких інтерни брали участь. Після презентації гості, яких було близько 100 осіб, скуштували страви української кухні, які власноруч приготували для них учасники програми.

Дружина колишнього Генерал-губернатора Канади Рамона Гнатишина Герда Гнатишин вручила учасникам програми книги про резиденцію Генерал-губернатора Канади в Рідо-Гол.

Ярослав Ковальчук

Чудовий полуденок для сеньйорів

НЮАРК, Нью-Джерсі. – Полуденок для сеньйорів Української католицької церкви св. Івана Хрестителя відбувся 24 жовтня. Крім

смачних страв і вина, яким щедро частував сеньйорів своєї парафії о. Леонід Мальков, імпреза мала широкий історично інформатив-

ний характер.

Парафіян було запрошено на „подорож довкола світу“. Для цього був виданий церковний підручник, на 15 сторінках якого вміщено безліч цікавого матеріалу, багато зворотів з 80 країн світу, віддалі між містами світу, різницю часу між містами світу, інформації про освіту, населення та інші цікаві речі – від еміграції до життєвого рівня. Видно було працю Ксені Гапій, котра завідує канцелярією, та настоятеля о. Л. Малькова, їхніх помічників.

Заля була прибрана прапорами різних країн світу, і кожний гість при вході на залю вибрав собі якусь країну. На основі країн гості грали в лотерію та бінго. Дружина моя вибрала Арубу і виграла фотоальбом, а я вибрав Афганістан і не виграв нічого.

Ведучий о. Л. Мальков зробив

перед початком змістовні вступні двомовні промови і запросив всіх присутніх відвідати з ним різні країни.

Цікавою точкою програми була група танцюристів з Нью-Йорку, що технікою свого виконання і майстерністю представляла різні народи, виконуючи танці з Аргентини, Мексики, Росії, Ірландії, США. 140 гостей вітали їх сердечними оплесками.

Полуденок для сеньйорів, проведений за мінімальні добровільні датки став доказом справжньої опіки. Православних, які не є членами католицької церкви, теж пригорнула церковна громада. Ми з дружиною були запрошені в пам'ять нашої покійної доні Лідії Смик, що вчителювала в Школі св. Івана Хрестителя 11 років.

Ростислав Василенко

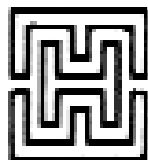
Під час полуденку для сеньйорів в церкві св. Івана Хрестителя.

**Європейський магазин
м'ясні і харчові вироби**
відкритий 6 днів у тижні

JOSEPH MEAT MARKET

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ

Tel: **(732) 442-4660**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
в АМЕРИЦІ**

**Центр Демографічних і Соціоекономічних
Досліджень Українців в США**

запрошують на
доповідь

**д-ра Олега Воловини
та
д-ра Василя Лопуха**

**Статистичні дані
про українців
у Нью-Йорку**

В суботу, 12 грудня 2009 р.

о 5-й год. по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Дивна доля фільму Сергія Буковського про Голодомор „Живі”

Сергій Буковський

НЬЮ-ЙОРК. – 14 листопада документальний фільм Сергія Буковського „Живі” було показано у програмі кіновідеофестивалю Маргарет Мід у Нью-Йорку. Цей фестиваль є найдовшим безперервно діючим фестивалем міжнародних документальних фільмів у США, що охоплює широкий спектр творів – від тих, що зроблені місцевими фільмарями аж до експериментальної документалістики. Він відбувається в Музеї природознавства уже 34-ий раз.

Показ фільму „Живі” на цьому фестивалі – це не лише давно належне визнання С. Буковського як одного з найталановитіших українських режисерів, а й відкриття теми Великого голоду в Україні 1932-1933 років у міжнародному кіномистецтві.

Офіційним співпознером показу фільму „Живі” на фестивалі були Департамент славістики Колумбійського університету та Український музей у Нью-Йорку. Громада отримала ще одну нагоду обговорити фільм з С. Буковським, продюсером Марком Едвардзом та співпродюсером Вікторією Бондар.

Вперше фільм „Живі” було показано у Нью-Йорку 2 грудня 2008 року на науковій конференції „Голодомор у кінематографі”, що її організувала Програма українських досліджень та Український кіноклуб Колумбійського університету. Наступного дня фільм подивилися у Гарварді. Заходами Українського кіноклубу Колумбії, який вже п'ять років є єдиним постійним форумом українського кіна в Північній Америці, фільм було показано у Стенфордському університеті, неподалік Сан-Франциско, Торонтському університеті, Канада, Грайсвальдському університеті, Німеччина. Скрізь

Народний артист України Сергій Буковський народився в 1960 році в Башкирії, того ж року його батьки – кінорежисер Анатолій Буковський і актриса Ніна Антонова переїхали до Києва. Вивчав режисуру в Київському інституті мистецтва ім. Івана Карпенка-Карого. Більше 10 років працював на Українській студії документальних фільмів. Зняв близько 50 документальних кіно- і телефільмів.

Юрій Шевчук – керівник Українського кіноклубу і викладач української мови в Колумбійському університеті Нью-Йорку.

фільм викликав позитивну реакцію глядачів.

Сергій Плохій, професор історії України Гарвардського університету, сказав: „Це найкращий документальний фільм з історії України, який мені довелося коли-небудь бачити. Автори фільму досягли того, чого не вдалося вповні зробити нікому до них: поєднати правду історичного факту з правдою емоційного переживання та представити українську історію у контексті історії світової. Те, що вийшло – це не тільки пам'ятник загиблим та уклін живим, але й сповнене почуття та гідності послання нащадкам”.

У фільмі С. Буковського – дві сюжетні лінії. Одну можна назвати детективною, другу – історично-психологічною. Глядач поринає у захопливу, таємничу і трагічну історію життя валійського журналіста Гарета Джонза, чи не єдиного міжнародного автора, який, мотивований власним ідеалізмом і журналістською чесністю, ризикує життям, порушує заборону НКВД і пішки йде ураженими Голодомором українськими селами, щоб потім розповісти світові про побачене. Випускник Кембриджського університету, особистий помічник британського прем'єра Дейвида Лойда Джорджа, Г. Джонз мав перед собою перспективу стрімкої кар'єри. Він потрапив в один літак з Адольфом Гітлером і задокументував цю зустріч у щоденнику. Пізніше Г. Джонз приїхав до Москви, щоб пересвідчитися на власні очі, як відбувається будівництво „комуністичного раю”. Те, що він побачив, змусило його діяти. Він став на бік мордованих тисячами українських селян, по суті пожертвував кар'єрою, пішов наперекір порадам, і почав писати у світовій пресі про Голодомор. Г. Джонз заплатив за свій вибір життям. Силою обставин чесний голос Г. Джонза було заглушено на довгі десятиліття. Фільм С. Буковського повертає його нам, а з ним і таємничу, сповнену пригод біографію, яка варта не одного фільму чи роману.

Друга сюжетна лінія „Живих” – це заглушений на десятиліття голос українського народу, свідчення осіб, які пройшли через пекло штучного голоду і бачили навколо себе агонію повільного згасання близьких, сусідів, односельців і просто незнайомих, число яких сягнуло мільйонів.

Камера занурюється на 70 незабутніх хвилин у світ українського села. Співрозмовники С. Буковського діляться споминами, плачуть, жахаються з пережитого, але й співають. Вражає те, як саме вони це роблять. Соковита мова, що мало піддалася русифікації, смачні діалектизми, жарти, здорова самоіронія і якась невіддільна шляхетність у голосі, манері розмовляти. Ці скромні люди не б'ють себе в груди і не волають, що вони – жертви, залишають найсильніше враження від фільму С. Буковського.

Це враження суперечливе. Вони живі, хоч для світу, і більшості сьогоденного українського суспільства вони давно померли, бо непотрібні. Вони живі,

хоч їх намагалися замордувати у ті далекі 1930-ті роки, і послідовно нищили з тих пір все, що вони представляють – світогляд, культуру, мову – цілий український світ. Вони живі, бо хоч як мало їх не лишилося, і хоч яким тихим голосом вони не говорять, їх почують, як не тепер, то згодом. Їх вже починають чути. Фільм С. Буковського несподівано світлий і оптимістичний, бо лишає враження незнищенності людського духу, а з ним і духу українського.

„Живі” – це не документально-освітній фільм з викладом фактів про досі мало відому світові українську катастрофу. С. Буковський не ставить перед собою мету заповнити прогалину у знаннях глядача про європейську історію. Робити С. Буковському закиди, що фільм, мовляв, не формулює ідею про те, що Голодомор був ударом проти всієї української цивілізації, а не лише проти українського селянина, значить виявляти нерозуміння фільму. Такі освітницькі і цілком потрібні функції виконують інші фільми про Голодомор.

Фільм „Живі” тонко ангажує широкого глядача до співпереживання. І тут він виходить далеко поза межі „прогнозованої глядацької території”, діє серед аудиторії ідейно чи ідеологічно не підготовленої і тому часто байдужої до України. Очевидці Голодомору в С. Буковського – не нещасні жертви, які лише скаржаться і нарікають, але насамперед це люди із дивовижним почуттям власної гідності, недемонстративним, не на показ. С. Буковський не вбирає їх, як на парад, у вишиванки, не садить перед рушниками і не розмовляє з ними на тлі кладовища – не вдається до дешевих маніпулятивних прийомів, що їх, на жаль, подибуєш в деяких інших фільмах на цю тему. Він також обходить здалека такі „обов'язкові” для інших теми канібалізму, і того, скільки тоді було заморено невинних людей.

С. Буковський – майстер недомовленості, образу, павзи. Він виявляє повагу до глядача, дає йому час осмислити бачене на екрані, відчуті його й ідентифікуватися з героями оповіді.

Є в цій історії і третя сюжетна лінія, яка в сам фільм не закладалася. Це доля самого фільму. Авторські права на фільм належать відомому благодійному Фондові „Україна-3000”, що його очолює Катерина Ощенко. Після офіційної прем'єри в Українському домі 22 листопада 2008 року, „Живі” фактично померли для установи, яка володіє авторськими правами на нього. Гучно заявлена Андрієм Халпакчі, директором Української кінофундації, світова прем'єра фільму на „Берлінале-2009” лишилася порожньою заявою – відповідальні особи не подбали вчасно про участь фільму у програмі. Фільм до сих пір не показували по українському телебаченні чи у кінопрокаті. Його також неможливо купити на компакт-диск. Виглядає, що покази фільму у конкурсних чи позаконкурсних програмах міжнародних кінофестивалів відбувалися здебільшого завдяки зусиллям продюсера М. Едвардза,

а не відповідальних осіб у Фонді „Україна-3000”.

„Живі” нагороджено „Срібним абрикосом” на Єреванському фестивалі, „Гран-прі Женева-2009” Міжнародного форуму „Північ-Південь” у Женеві, спеціальним призом журі Міжнародного фестивалю артгаузного фільму в Батумі, Грузія, а нещодавно включено до програм фестивалів „Камерімідж” у Лодзі, Польща, та „Тисяча один” в Стамбулі, Туреччина.

13 листопада, за день до показу фільму на фестивалі у Нью-Йорку, відбулася британська прем'єра фільму С. Буковського у Кембриджському університеті. Головний персонаж фільму Г. Джонз – випускник цього університету. Фільм став символічним його поверненням у стіни своєї „альма матер”. З нагоди прем'єри фільму бібліотека коледжу св. Трійці розгорнула експозицію щоденників Г. Джонза, де разом з іншими є записи про Голодомор. Ця подія – предмет гордості для Українського кіноклубу Колумбійського університету, який вже рік співпрацює з новою Програмою українських студій у Кембриджі, котру очолює вихованець Колумбії Рорі Финин. Саме Український кіноклуб Колумбії подав ідею показати „Живих” у Кембриджі і допоміг Українській програмі університету дістати копію фільму і підтримку з боку його режисера та продюсера. Історію про Г. Джонза підхопила від Кембриджської програми українознавства британська преса. Її висвітлювали газети „Манчестер Гардіан”, „Дейлі телеграф” та Bi-Bi-Ci.

В Україні легко почути небезпідставну думку, що добрих українських фільмів зараз не роблять. „Живі” – це фільм високої проби. Тим дивніше, що вже майже цілий рік „Живі” не можуть стати надбанням широкої громади в Україні і за кордоном. Тим часом „Живі”, як жоден інший український фільм, зроблений за час незалежності, має безпрецедентно широке коло потенційних глядачів у Північній Америці. До мене зверталися представники шкільних округ у США та Канаді із запитанням, де можна придбати цей фільм.

„Живі” мають також побачити у Росії, щоб зрозуміти поза політикою й ідеологією українську точку зору, осягнути, чому українцям болить Голодомор. Було б шкода, якби така чудова робота режисера стала в'язем політики і закулісних чинників.

Остання деталь у цій історії. Версію цієї статті було запропоновано до публікації напередодні показу фільму у Нью-Йорку у провідні видання України – щоденник „День”, тижневики „Дзеркало тижня” та „Український тиждень”, впливові веб-сайти „Українська правда” та „Телекритика”. Всі вони відмовилися публікувати цей матеріал. Винятком стала українська інформаційна агенція УНІАН, що опублікувала матеріал, але викинула з нього критику на адресу Фундації „Україна-3000”.

Юрій Шевчук

УКРАЇНА І СВІТ

Тема міжнародної конференції – дії УПА на Словаччині

СТАРА ЛЕСНА, Словаччина. – 12 листопада в конгресовому центрі „Академія“ Словацької Академії Наук, у Високих Татрах, відбулася цікава міжнародна конференція, присвячена українській визвольній боротьбі, – „Українська Повстанська Армія в повоєнному розвитку карпатського регіону. Бандерівці – ідеї, аспекти, особистості“. Ця друга з черги конференція на цю ж тему зібрала науковців зі Словаччини, Польщі, Чехії, Канади та України для детального обговорення дій УПА та українського підпілля у Чехословаччині.

На жаль, три доповіді з України (Станіслава Аржевітіна – „Новий погляд на ОУН та УПА в карпатському регіоні“, Михайла Делегана – „Нові документи про дії ОУН та УПА в архівних фондах“, та Романа Кабачія – „Ідеологічна праця ОУН і УПА проти акції переселення українців з Польщі до Української РСР в 1944-1946 роках“ не були прочитані, оскільки з огляду на свинячу грипу в Україні словацький кордон був закритий для громадян України.

Решта доповідей відбулися згідно з попереднім планом. Д-р Станіслав Конечни (Словацька Академія Наук, співорганізатор конференції) говорив про „Деякі ідейні аспекти в діях ОУН і УПА в повоєнному періоді“, д-р Міхал Шмігель (Університет Матея Бела, співорганізатор конференції), доповів про „Структуру і тактику Чехос-

ловацьких відділів безпеки діючих проти УПА в 1945-1946-их роках“, д-р Олександр Мушинка (Пряшівський університет) – про менш відому діяльність бандерівського руху на Словаччині, д-р Богдан Гальчак (Зеленогурський університет) – про таємницю смерті генерала Кароля Сверчевського“, д-р Петро Й. Потічний (Макмастерський університет) – про рейд сотні УПА „Громенка“ землями Чехословаччини в 1947 році, д-р Ян Кукс (Брно), – про відгомін акції „Б“ в газетах Моравсько-Шлезької землі, докторант Юрай Лепіш (Університет Матея Бела) – про статус словацького і лемківського населення в Польщі в 1945-1946-их роках та їхню втечу до Словаччини, Мартін Кубуш (Словацька Академія Наук) – про деякі аспекти економічної ситуації на Східній Словаччині в 1944-1945-их роках, Мірослав Кметь і Петер Мічко (Університет Матея Бела) – на тему „Полонені вояки УПА у світлі протоколів переслухання 1947-1948-их років“, а Мірослав Фіцо і д-р Маріян Гайдош (Словацька Академія Наук) – про правні аспекти кримінального розслідування бандерівців на Словаччині.

Після кожної доповіді слідували запитання та відповіді і досить інтенсивна дискусія. Праці конференції невдовзі будуть опубліковані та доступні на інтер-неті.

Петро Й. Потічний

Відкрито документальну виставку „Голодомор 1932-1933 років“

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко 25 листопада взяв участь у відкритті в Центрі ділового та культурного співробітництва „Український дім“ оновленої документально-художньої виставки „Голодомор 1932-1933 років – геноцид Українського народу“.

Як зазначив глава держави, за останні роки в Україні було зроблено багато з дослідження Голодомору. Ця трагічна сторінка історії тривалий час замовчувалася, бо це було вигідно комусь, але ж „суть історії – це правда. Тому, відкриваючи цю правду, наші співвітчизники розуміють, що є добром, а що є злом“.

Дуже важливо, додав Президент, під час дискусії щодо Голодомору

розуміти, що йдеться не про той голод, який пережила велика кількість країн світу, а про голод як засіб масового вбивства людей.

Президент нагадав, що за його дорученням Служба безпеки України порушила кримінальну справу за фактом вчинення геноциду в Україні в 1932-1933 роках, що також у свою чергу допоможе дізнатися якомога більше про цей страшний злочин, про тих, хто є винним у смерті мільйонів українців.

Відкриття виставки є лише одним з заходів, у яких візьме участь глава Української держави протягом тижня, що передую роковинам вшанування пам'яті жертв Голодомору. („День“)

Вшанували пам'ять жертв Голодомору

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — У катедральному соборі свв. Архистратига Михаїла і Гудулі 18 листопада відбулося Богослужіння з вшанування пам'яті жертв Голодомору в Україні 1932-1933 років.

У соборі для спільної молитви зібралися працівники українських дипломатичних представництв, представники української громади в Бельгії та міжнародних інституцій і звичайні бельгійці. Молитовні вшанування організовано парафією Святого рівноапостольного князя Володими-

ра УГКЦ спільно з Посольством України у Королівстві Бельгія, Представництвом України при Європейському союзу та Місією України при НАТО.

Владика Михаїл Гринчишин, ЧНІ, Єпископ для українців Франції, Бенілюксу і Швейцарії, УГКЦ, у співслужінні з священниками, представниками бельгійської та чужоземних спільнот, разом з українськими вірними та гостями молилися за душі невинних жертв Голодомору. (Укрінформ)

Козаки поклали вінок з колючого дроту до пам'ятника Ленінові

Покладання вінка з колючого дроту до пам'ятника Ленінові у Смілі.

Фото: Олександр Вівчарик

СМІЛА. Черкаська область. – Смілянське міське товариство політв'язнів і репресованих та місцеві козаки вирішили відзначити День пам'яті жертв Голодомору покладанням вінків до пам'ятного хреста жертвам цієї трагедії, а вінка з колючого дроту – до пам'ятника Ленінові в центрі міста. Цей вінок символізував страждання, які завдяки Ленінові і заснованому ним комуністичному режимові, пережили мільйони українців.

Акція зустріла активний спротив з боку місцевих комуністів, котрі встановили 28 листопада біля

пам'ятника два агітаційні передвиборні намети від блоку лівих сил Петра Симоненка. Провідник смілянських комуністів Роман Уколов викинув вінок і хотів розбити фотоапарат репортера, але його перепинили козаки.

Сталася сутичка між козаками і комуністами, яку припинила міліція.

Заступник міського голови Віктор Золотоверхий, коментуючи цей випадок, сказав: „Можливо, Ленінові і не місце в центрі міста, щоб біля нього не зчинялися сутички“.

Олександр Вівчарик

Біля агітаційного намету комуністів у Смілі було порожньо.

DNIPRO CO.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
• Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

Урочисті збори на честь 65-річчя УГВР і 67-річчя УПА

Наталія Осьмак,
донька президента УГВР Кири-
ла Осьмака, голова Київської ліги
українських жінок, секретар Всеу-
країнського братства ОУН-УПА

КИЇВ. – 25 жовтня у Києві відбу-
лися урочисті збори на честь 65-річ-
чя Української Головної Визвольної
Ради (УГВР) і 67-річчя Української
Повстанської Армії (УПА).

65 років тому, 15 липня 1944 року,
на Великому Зборі біля підніжжя
гори Виділок на Самбірщині пролу-
нали слова: „Ми, Українська Головна
Визвольна Рада, присягаємо Тобі,
Український Народ: наша мета –
Українська Самостійна Соборна
Держава на українських етногра-
фічних землях. Будемо боротися за
те, щоб Ти, Український Народ, був
володарем на своїй землі. На вівтар
цієї боротьби кладемо свою працю і
своє життя“.

Цю присягу склав перед укра-
їнським народом президент УГВР
Кирило Осьмак–„Горянський“,
киянин, учасник національно-
визвольних змагань 1917-1920
років, науковець, триразовий полі-
тичний в'язень, і Роман Шухевич–
„Лозовський“, голова Генерально-
го Секретаріату УГВР, Головний

Наталія Осьмак і Мирослав Симчич – колишній сотенний УПА.

командир УПА.

Створена для об'єднання всіх дію-
чих національно-визвольних сил,
УГВР стала всеукраїнським провід-
ним центром українського наро-
ду на час революційної боротьби за
власну суверенну державу і репре-
зентантом перед зовнішнім світом

волі українського народу до держав-
ности.

Р. Шухевич загинув 5 березня
1950 року в селі Білогорща, побли-
зу Львова. К. Осьмак – 16 травня
1960 року у Володимирській тюрмі
(Росія).

Коли Червона Армія, поборою-

чи німецьких окупантів, прийшла
на західні території України, на цих
землях запанувала кривава війна
НКВД з українським народом.
Нищення української мови, культу-
ри, звичаїв, спалювання сіл, виве-
знення на Сибір цілими селами, кату-
вання людей, незалежно від ста-
ті і віку, облави – ось обличчя цієї
війни. Для неї Москві не бракувало
ні війська, ні зброї, ні залізничних
ешелонів.

Боронила український народ від
жорстокого поневолення Україн-
ська Повстанська Армія, створе-
на наприкінці 1942 року на Волині.
Легітимною владою для УПА була
УГВР. Правові атрибути УПА ціл-
ком відповідають нормам і вимо-
гам сучасного міжнародного пра-
ва, зокрема Женевським конвенці-
ям від 12 серпня 1949 року та Додат-
ковим протоколам до Женевських
конвенцій, прийнятих 8 червня 1977
року.

Женевські конвенції, вироблені
на Дипломатичній конференції, яка
проходила в Женеві в квітні – серпні
1949 року з участю 74 країн, в тому
числі й УРСР, поширили визначен-
ня воюючої сторони на учасників
війни за національне визволення.

Протокол I визначив війну за
національне визволення як зброй-

(Закінчення на стор. 17)

Радянські та німецькі листівки проти УПА.

Володимир Василенко – помічник міністра
закордонних справ України.

Любомир Полюга – зв'язковий і охоронець
Романа Шухевича

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

буде висилати різдвяні привітання та малі посилки військовикам
американцям-українцям, що служать своїй державі поза межами Америки.

Як і минулого року, звертаємось до громади подати нам імена, адреси та
відзначення наших українців-військовиків, щоб включити їх до наших
привітань та молитов.

УНСоюз буде висилати вітання та посилки перед 25-им грудня 2009 р.

Name: _____

Rank: _____

Address: _____

Просимо вислати всі інформації до Головної Канцелярії
до 14 грудня 2009 р. на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

UNA National Organizer – Oksana Trytjak

2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Tel.: 1-973-292-9800 x 3071 • e-mail: oksanauna@comcast.net

2200 Route 10 West, Suite 104

Parsippany, NJ 07054

(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку. Телефонуйте за докладнішими інформаціями.

Тел.: 1-888-PAKUNOK (725-8665) • (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні: ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$800 - \$17
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$900 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1000 - \$20
\$400 - \$12		

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Додаткова оплата за доставку

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
„Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,
гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
саями – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

ФЕСТИВАЛЬ НАЦІОНАЛЬНИХ КУЛЬТУР

ДУБНО, Рівненська область. – Фестиваль національних культур „У родинному колі“ проведено 4 жовтня у старовинному місті, для популяризації самобутньої культури, традицій, обрядів і талантів чехів, поляків, євреїв, білорусів, німців, росіян, вірменів та представників інших національностей, що мешкають на рівненських теренах.

Початок дала „Алея миру“, на якій відбулася презентація делегацій національно-культурних товариств, що прибули на свято. Опісля відбулося куштування виробів національних кухонь різних народів світу. Під час акції „Білі журавлі“ на водяне плесо річки Ікви опускали символічні вінки, присвячені пам'яті тих славних достойників у розвитку національних культур, котрі відійшли у вічність.

Вельми насиченою вийшла концертна частина фестивалю. Заступник голови обласної державної

адміністрації Степан Павлюк розповів, що в області зареєстровано 21 громадську організацію національних меншин, і останнім часом яскраво спостерігається активізація їхньої діяльності та самоорганізації. Він вірить, що фестиваль вийде за межі України.

Предмети ткацтва, шиття, в'язання показала на святі заступник обласного відділення Всеукраїнського об'єднання „Білорусь“ Анна Лоевська, представниці Товариства польської культури Здолбунівського району Софія Михалевич та Генріка Цирон навчили учасників фестивалю виготовляти ляльки у польському стилі, Валентина та Юрій Апанасенки з обласної громадської організації „Російський культурний центр“ демонстрували дива російської національної кухні – з млинцями, пельменями, чаєм.

Євген Цимбалюк

На фестивалі подружилися учасники ансамблів: польського „Зернятка“ та українського „Калиноньки“.

Урочисті збори...

(Закінчення зі стор. 16)

ну боротьбу проти колоніального панування, чужоземної окупації та расистських режимів.

У березні цього року Всеукраїнське Братство ОУН-УПА ім. генерала Романа Шухевича-Тараса Чупринки звернулося до Президента України Віктора Ющенка та Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко з ініціативою відзначити на державному рівні 65-ту річницю створення УГВР та пропозицією присвоїти колишньому президентові УГВР К. Осьмакові звання Героя України.

8 липня Президент України видав Указ „Про відзначення 65-ої річниці створення Української Головної Визвольної Ради“.

До початку святкового вечора в Будинку вчителя, колись – Центральної Ради, під звуки стрілецьких і повстанських пісень відкрилася фотовиставка про Українську Повстанську Армію.

О 4-й год. по полудні в центральній залі Будинку вчителя прозвучав державний гімн „Ще не вмерла України ні слава ні воля“, який співали всі присутні. На сцені – Державний герб, синьо-жовтий стяг і портрети трьох великих українців: Євгена Коновальця, Р. Шухевича і К. Осьмака.

Ведучий Василь Шандро оголосив про початок вечора „Лицарі волі“ і, нагадавши слова Тараса Шевченка „Прочитайте тую славу...“, запросив до слова Михайла Ратушного – керівника Інституту національного державознавства України. Його доповідь була присвячена історії створення УГВР та її значенню для сьогодишньої побудови Української держави.

Привітання Президента України В. Ющенка учасникам урочистих зборів оголосив Владислав Верстюк – заступник директора Інституту національної пам'яті України.

З пошаною на сцену був запрошений особистий охоронець і зв'язковий генерал-хорунжого Р. Шухевича Любомир Полюга. Він поділився споминами про спільне життя в буремні 1946-1947 роки підпільної „родини“, членом якої був Р.

Шухевич.

Доповідь „УПА. Слід в історії“ прочитав історик Олександр Іщук. Його розповідь ілюструвалася фотографіями вояків УПА в різні моменти їхнього військового життя.

Духом відваги, військового умінь і самовідданості була пройнята розповідь колишнього сотенного УПА, 84-річного Мирослава Симчича з Коломиї – зокрема про бій 15 січня 1945 року між селами Рушор і Коломия його сотні – 215 стрільців, з полком НКВД. У цьому розгромному бою загинуло 370 енкаведистів.

Після цієї розповіді дуже логічною була доповідь Володимира Василенка – колишнього Посла України в ООН, помічника міністра закордонних справ України і юриста-міжнародника. Нагадавши щойно переглянуті фотографії вояків УПА, він зауважив, що повстанці мали на одязі знаки розрізнення, дотримувалися законів війни, мали військову структуру і таким чином цілком відповідають вимогам міжнародних конвенцій, які узаконюють визвольну війну народу. З точки зору міжнародного права УПА є легітимною військовою формацією, а вояки УПА є комбатантами. Ці слова викликали гарячі аплодисменти у слухачів.

Свою доповідь, коли мене запросили до слова, я присвятила батькові. Коли я вивчила документи, які збирала разом з покійним чоловіком Степаном по архівах і бібліотеках Москви, Володимира, Рязані (все Росія), Києва, в тому числі і чотири слідчі справи, то усвідомила, що життя К. Осьмака є живою ілюстрацією до тої безперервної війни, яку московська влада вела проти українського народу і всіх народів, які мали нещастя опинитися в межах московсько-більшовицької імперії.

Перший арешт у березні 1928 року в Києві – тоді починалася війна влади з так званою „ новою економічною політикою “ – тобто з тими діяльними людьми, які сприймали проголошену владою господарську політику як можливість створювати виробництва, підприємства, кооперативи. Почала відновлюватися середня верства населення. Влада побачила в цьому загрозу своєму пануванню.

Арешт у березні 1930 року в Курську (Росія) у справі Спілки визволення України. Це вже почалася війна на знищення української інтелігенції.

Арешт К. Осьмака у січні 1938 року в Рязані (Росія), це тривала доба „Великого терору“ – уже на вершинах влади почали вбивати один одного, але все ж найбільше вбивали народ. Вособленням цієї війни є державний професійний вбивця Михайло Матвеев, який за п'ять днів жовтня-листопада 1937 року в урочищі Сандармох в Карелії (Росія) власноручно розстріляв, добиваючи при потребі металевим ломом, 1,111 в'язнів Соловецького етапу. Лесь Курбас, Микола Куліш, Валер'ян Підмогильний, Микола Зеров, Марко Вороний, батько і сини Крушельницькі, і ще 290 українців лежать там в розстрільних ямах під карельськими соснами.

Хіба К. Осьмак, який бачив і відчув на собі війну московської влади проти українського народу, міг не включитися активно в слушний час у боротьбу з окупантами за Самостійну українську державу? Та сили були нерівні, а світ – байдужий до України.

Арешт 12 вересня 1944 року в селі Дорожіві на Дрогобиччині. То вже йшла війна військ НКВД з українцями західних областей, російська окупація. Коли я в 1998 році була в

Москві, пішла до Військової прокуратури шукати документи про батька, працівник прокуратури, розпитавши мене, за що мого батька посадили в тюрму на 25 років, здивувався, що той ще у 1944 році боровся за Українську державу.

У червні 1958 батько написав у листі до сестри: „Обставини – тяжкі, зла наоколо – надміру. Проте незламно вірю, що правда перебере, хоч і з великими зусиллями“.

Поему Дмитра Павличка „Кирило Осьмак“ прочитали на сцені Галина Яблонська, Кирило Булкін і В. Шандро; сам поет виголосив зі сцени пристрасне слово про загрози, які чатують на Україну й тепер, на 19-му році незалежності.

Повстанські пісні співали гурт „Чумаки“ і один з найкращих і найоригінальніших кобзарів сучасності Тарас Компаніченко; гурти „Неопалима купина“ Анатолія Сухого і „Рутенія“; співачка Леся Горова. Усе це, а також книжки серії „Події і люди“ про Р. Шухевича, К. Осьмака, УГВР, 41-ий том Літопису УПА про К. Осьмака і календарі на 2010 рік, які Видавництво „Літопис УПА“ передало для подарунків промовцям на цьому вечорі, створило атмосферу піднесення і високого духу.

„Червона калина“, яку співали всі присутні, гідно завершила урочистий вечір на честь 65-річчя УГВР і 67-річчя УПА.

LVIV EXPRESS PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ мінімум 10 фунтів	ЛІТАКОМ 2-3 тижні мін. 10 фунтів	ДОЛЯРИ Пересилка і доставка	ЕЛЕКТРОНІКА 220 V
---	---	--	--

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
 Полагоджуємо митні справи.
 У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
 Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
 Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
 Пересилка пакчоч через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

Єврейська карта...

(Продовження зі стор. 5)

віддавати під суд як зрадників Вітчизни. Суд же нехай судить їх по їхніх вчинках, не жаліючи для злочинців найсуворіших кар закону. Уряд УНР, розуміючи всю шкоду від погромів для держави, видав до всього населення краю відозву, в якій закликає виступити проти всіх заходів ворогів, що підіймають погроми єврейського населення... Головний отаман Петлюра.

З відозви „Проти погромів“ 12 жовтня 1919 року:

„...Наша Народна Армія мусить нести рівність, братерство і визволення українському і єврейському громадянству, бо останнє активно підтримує Правительством УНР. Всі його партії, як то: Бунд, Об'єднанці, Поалей-Ціон і Фолкс-Партей стали на ґрунті самостійності України і беруть участь у будівництві республіки. Я сам знаю, коли представники єврейського населення допомагали нашому війську і підтримували законну республіканську владу. З великою пошаною я ставлюся до тих жертв єврейського населення, які воно понесло на вівтар нашої отчизни в цій боротьбі. (...) Кара на смерть мусить упасти на голову погромників і провокаторів. Головний отаман Петлюра“.

Недавно відзначали 20-річчя установчого з'їзду Народного Руху України. Чи пам'ятає хтось, як 20 років тому офіційна преса лякала читачів: „Рухівці — антисеміти“? Я пам'ятаю. Бо тоді на з'їзді зачитали мою вітальну телеграму, вона закінчувалася єврейським словом — „Шалом!“.

На початку 1990 року влада лякала київських євреїв — приходили двірнички, попереджали: „Зі Львова ідуть рухівці з автоматами. Не виходьте з помешкань. Будуть погроми“. Ми з філософом Мирославом Поповичем пробілися на телебачення, провокатори замовкли.

1 грудня 1991 року в київській синагозі знайдено вибухівку. В день референдуму за незалежність України: ось, мовляв, не встигли стати „незалежними“ — вже синагоги вибухають. Ця вибухівка була підкладена не під синагогу, а під українську незалежність.

2003-2004 роки. За сценаріями маніпульованих російськими спецслужбами московських політтехнологів супротивники кандидата в президенти України Віктора Ющенка ширили чутки й публікації, взялися створювати фільм про „антисемітизм Ющенка та його оточення“.

У грудні 2003 року В. Ющенко привітав євреїв України зі святом Ханука. В адміністрації Президента Леоніда Кучми такого вітання не підготували.

Вітаючи євреїв України зі святом Ханука, а потім зі святом Песах, В. Ющенко наголошував: „Історія євреїв багато чого вчить нас усіх“. І цитував Лесю Українку: „І ти колись боролась, мов Ізраїль, Україно моя“. Я був звернувся до євреїв України й розповів, що під час війни родина мами Віктора Ющенка в його рідному селі Хоружівка переховувала трьох єврейських дівчат з міста Ромни. Півтора року. Ризикуючи власним життям. Вони рятували єврейські душі.

Тоді кампанія звинувачень В.

Ющенка в антисемітизмі зійшла нанівець. Фільм — уже витративши чималі фонди — припинили. Ми перемогли на Майдані.

Але розігрування „єврейської карти“ в спецопераціях російських спецслужб проти України не припиняється.

В середині квітня 2008 року на російському інтернет-сайті „Regnum“ вийшла інформація, буцімто ізраїльський історик Юрій Вільнер видав книжку „Андрей Ющенко: персонаж і „легенда““. І миттєво з сайту на сайт пішла гуляти фраза: „Дослідження доводить, що в роки Другої світової війни батько Президента України міг бути табірним поліцаєм і нацистським інформатором“. „Доводить“, що міг бути“. Стилістичний недогляд, що на нього мало хто звернув увагу. Потім в Інтернет закинуто й сам текст „книжки“.

Я почав був читати. Над текстом стояла посвята: „Арону Шнеєру — гуманісту“. Хто ж такий Арон Шнеєр? Коли він жив? Чи живе?

Я почав згадувати. І такі згадав. На А. Шнеєра в одній із своїх публікацій посилався ізраїльський публіцист Михайло Хейфец — той колишній советський політв'язень Михайло Хейфец, що свого часу написав блискучі спогади про Василя Стуса. А. Шнеєр — співробітник ізраїльського Національного інституту пам'яті жертв нацизму „Яд Вашем“. Я зателефонував до нього.

З'ясувалося, що текст „розслідування“ він прочитав у Інтернеті, але уявлення не має, хто такий Юрій Вільнер. Російське агентство „Regnum“ твердило: „Ця книжка, видана в Ізраїлі, з'явилася в

Москві“, але ніхто — ні в Ізраїлі, ні в Росії, ні деінде — ні науковці, ні журналісти — ніхто нічого не знав про існування такого „ізраїльтянина“. Я зацікавився міжнародним ідентифікаційним кодом книжки, що був зазначений в Інтернеті: ISBN-969-228-292-5. Перші три цифри позначають країну, де видано книжку. З'ясувалося, що „969“ — це Пакистан!

Можна було б припустити, що книжка отримала реєстраційний номер саме у цій країні. Але пошук цього видання у базі даних ISBN показав: „Такої книжки не існує“. Це означало, що міжнародний номер зфальсифіковано.

Це означало, що і сама „книжка“, і її „автор“ — фальшивка, створена й пущена в обіг у межах антиукраїнської спецоперації, що мала на меті ускладнити українсько-ізраїльські взаємини, посварити українців з євреями й налякати цивілізований світ „темними сторінками фашистського минулого“ батька В. Ющенка.

За кілька днів після першої появи фальшивки на сайті „Regnum“ викриття було оприлюднене одночасно — в суботу, 18 квітня 2008 року — в київській газеті „Україна молода“ і на одному з ізраїльських інтернет-ресурсів, а відтак розійшлося широким інтернет-простором. Антиукраїнська спецоперація захлинулася на самому початку.

Російське керівництво за допомогою своїх спецслужб намагається зомбіювати власною українофобією і світову спільноту, й російську громадськість, і — через підконтрольні органи преси.

Закінчення в наступному числі

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА

Це найкраще місце для
збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Сертифікати (CD)*

2.79

% APY**
На 2 роки
(2.75% APR)

Money Market

До \$49,000

1.52% APY** (1.50% APR)

\$50,000 +

1.77% APY** (1.75% APR)

Морґеджі

4.95

% 15 Year Balloon/
30 Year Payout
(4.9558% APR)

4.375

% 5 років
плаваючий
(5.7482% APR)

* Звичайні CD з балансом понад \$100,000 отримують 0.15% бонус. ** Ставки виражають річний дохід у відсотках і можуть бути змінені без попередження.

Ви не знайдете кращого та безпечнішого місця для збереження Ваших заощаджень, ніж Кредитівка СУМА. Всі депозити застраховані Федеральною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA) на суму до \$250,000.

Ми надаємо різноманітні фінансові послуги, а саме: звичайні ощадні рахунки, рахунки «мані маркет», безкоштовні чекові рахунки, безкоштовний онлайн-бенкінг та електронна оплата рахунків (BillPay), прямі електронні депозити, CD-рахунки, Індивідуальні Пенсійні Рахунки (IRA), кредитні картки VISA з готівковими бонусами та багато інших.

Ми — частина нашої української громади, тому ми дбаємо про її добробут. Будь-ласка, завітайте до однієї з наших філій та переконайтесь у нашій корисності Вам на власному досвіді.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінґ Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Ощаджувати і позичати
Найкраще в Кредитівці
Самопоміч - Нью Йорк.

Чи Ви вже стали
членом нашої Кредитівки?

Завжди конфіденційна, професійна та ввічлива обслуга.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

На службі членам та українській громаді від 1951 року!

ГОЛОВНЕ БЮРО:

108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

КЕРГОНКСОН:

6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave. Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31 Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990 Fax: 631 867-5989

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL (1-888-735-3735)

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by
the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

www.selfreliance.ny.org

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Грудень 2009 року, ч. 112

Український „Щедрик“ та інші відомі колядки Америки

„Щедрик“ – народна пісня, створена українським народом, щоб перед Новим роком привітати хліборобів і побажати їм добра та усіх щедрот у новому році. Микола Леонтович опрацював цю стародавню народну мелодію в 1914 році у відомому Різдвяну щедрівку.

Хор Олександра Кошиця вперше виконав „Щедрик“ в Києві 1916 року. В 1919 році Українська республіканська капеля вперше виконувала цю „Щедрівку“ під час своїх гастролей у Франції, Німеччині та в 1920 році – в Англії.

Після європейського турне хор О. Кошиця в 1922 році приїхав до США з виступами. На концерті українського хору був присутній молодий диригент Пітер Вілговський, якому сподобалася українська щедрівка. Діставши ноти „Щедрика“, він почав розучувати його з своїм хором українською мовою. Але українська мова для його хористів не була легкою. Тому П. Вілговський створив англійський текст, який різниться від українського. Відходячи від українського тексту, в якому так дзвін-

ко передається щебет ластівки, він зосередив всю увагу на веселому передзвоні дзвонів. Ця колядка в США називається „Carol of the Bells“ і щороку лунає на радіо та телебаченні.

Другою популярною в США колядкою є „Тиха ніч“. Слова цієї пісні написав австрійський священник Йозеф Мор, який народився в грудні 1792 році в Зальцбурзі, в Австрії, а музику до неї – Франц Грuber. В 1816 році Й. Мор був священником у Маріямфарі і там написав цей текст. У 1818 році о. Й. Мор служив в Оберндорфі, і перед Різдвом в його церкві зіпсувався орган. Засмучений священник пішов радитися до органіста Ф. Грубера і показав написаний ним текст Ф. Груберу, який скомпонував до нього музику, і вперше „Тиху ніч“ було виконано в церкві на Різдво в супроводі гітари.

Невдовзі приїхав ремонтувати орган церкви Карл Маурахер, який узяв з собою нову колядку і подавав її співаючим родинам Страсерів і Райнерсів, котрі й почали виконувати ту колядку. Усі уважа-

ли ту колядку народною. Щойно знайдений в 1995 році рукопис дозволив встановити авторство Й. Мора, який помер в грудні 1848 року, а Ф. Грuber помер 1863 року.

Третьою відомою колядкою в США й цілому світі є мелодія „Дзвіночків“ – „Jingle bells“. Її історію 3 січня 2003 року розповіла „Свобода“. У невеликому місті Медфорді, Масачусетс, жив молодий господар Джеймс Піерпонт. Він любив музику і часто складав різні пісеньки. Зі свого будиночка він часто бачив зимою перегони на санках дітей та молоді. Дзвіночки на санях давали одностайний звук, простеньку мелодію, що повторювалась знову і знову.

Ця мелодія запам'яталась йому. Він поїхав в місто до Воретмейн – єдиної особи в місті, що мала фортепіано. Там вперше, взимку 1857 року, Дж. Піерпонт загравав мелодію „Дзвіночків“. Вортмейн сказала, що пісня матиме успіх. І справді, ця пісня-колядка облетіла світ. Майже всі пам'ятають її мелодію, але не всі знають її автора Дж. Піерпонта.

Вітаємо!

Управа Фундації ім. Івана Багряного – Галина Воскобійник, Віктор Педенко, Віра Боднарук, Федір Гайовий, Василь і Олексій Коновал, Андрій Смик та члени контрольної комісії Іван Деркач, Борис Шерстюк та Микола Козюпа щиро вітають редакторів, працівників та читачів газети „Свобода“, провід та членство Українського Народного Союзу, членів, жертводавців і прихильників Фундації ім. І. Багряного та її представників в Україні Олександра Шугая в Києві, Олега Романчука в Львові, Леоніда Тому на Харківщині, Фіделя Сухоноса в Дніпропетровську, Петра Антоненка в Чернігові та Катерину Квітчасту в Охтирці, всю українську громаду діаспори, увесь український народ на батьківщині та уряд України з святом Різдва Христового й новим 2010 роком й бажають всім щастя, здоров'я і всього найкращого в Новому році!

Віriamo, що український народ вибере в 2010 році президентом України гідну, працьовиту особу, патріота України, що дбатиме за український народ, його добробут, мову, історію, не на словах, а на ділі, дбатиме за незалежність держави, демократію й життя, яким гордяться держави Європи. Не треба слів – хай буде лише діло!

Сергій Козак – лавреат нагороди ім. Івана Багряного

Тринадцять років тому Фундація ім. Івана Багряного заснувала нагороду – 1,000 дол., яку присуджують на початку жовтня, до дня народження видатного письменника і громадсько-політичного діяча, незламного борця за волю України І. Багряного, який народився 2 жовтня 1906 року.

Нагороду присуджують за визначний внесок у розбудову державної незалежності України та згуртування суспільства, що може виявлятися в найрізноманітніших формах людської діяльності. Серед кандидатів на нагороду – політичні та громадські діячі, які зарекомендували себе активними продовжувачами тієї великої справи, за яку довгі роки у вигнанні боровся І. Багрянний, а також письменни-

ки, журналісти, художники, композитори, виконавці, автори оригінальних праць, наукових чи публіцистичних розвідок, що є вагомим внеском і відкриттям у галузі суспільствознавства взагалі і багрянствознавства зокрема.

Лавреатами нагороди ім. І. Багряного стали Олександр Шугай, Іван Дзюба, Леонід Череватенко, Вадим Усань, Анатолій Погрібний, Євген Свєрстюк, Олег Черногуз, Леонід Бойко, Юрій Краснощок, Михайло Слабошпицький та Олег Романчук.

Рішенням управи Фундації присуджено нагороду 2009 року Сергієві Козакові, членові Національної спілки письменників України, заступникові редактора газети „Літературна Україна“ за популяризацію праці Фундації в Україні

та опрацювання двох томів індексації газети „Українські вісті“, яка виходила в Європі, а пізніше – в Америці протягом 55 років.

С. Козак народився 21 вересня 1961 року в Костополі на Рівненщині, 1987 року закінчив Київ-

ський університет ім. Тараса Шевченка і був запрошений на працю до газети „Літературна Україна“.

В 1991 році Фундація ім. І. Багряного запросила його на працю в США і з 1994-го до 2000 року він був головним редактором газети „Українські вісті“. Щиро вітаємо його з нагородою і бажаємо нових творчих здобутків!

Щиро дякуємо за підтримку!

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви такі особи: 250 дол. – **Ірина і Леонід Ємці** (з них по 100 дол. на видання книги про бій під Конотопом та книги про Голод 1933 року, 50 дол. – для сиріт з парафії Української Православної Церкви Київського патріархату в Дніпропетровську); по 100 дол. – **Марія Андрусак** (для різдвяних подарунків сиротам в Дніпропетровську) та **Любомира Огаренко**; 75 дол. – **Люба Шевченко** (для товариства „Ганнуса“ в Миргороді); по 50 дол. – **Олексій Лимонченко** (для журналу „Бористен“), **Джесі Шайдович**, **Ірина Смик**, **Оля і Василь Карпенки** (для дітей сиріт в Дніпропетровську); 35 анг. фунти – **Галина Довгоп'ят**; 25 дол. – **Павло Макогон**; по 20 дол. – **Тамара Цісельська**, **Катерина Васильченко** (для „Літературної України“) та **Галина Федоляк** (на пресовий фонд журналу „Бористен“), 15 дол. – **Володимир Кривий**.

На видання й розповсюдження в Україні книги „350-річчя Конотопської битви“ прислали пожертви: 150 дол. – **Петро Шаєнко**; по 100 дол. – **Людмила Лозова** та **Галина Білоус**; по 50 дол. – **Віктор Свириденко**, **Павло Черехаха**, **О. Ворик**, **Е. Репета**, **Б. Сердюк** та **Марія Сулківська**; по 25 дол. – **Іван Свириденко** та **Олександра Король**; 15 дол. – **К. Кривець**; по 10 дол. – **Галина Тромза** та **І. Іванів**.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й просить українську громаду й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати в Україні у виданні книг з незначної історії України, пресовим органам, які пропагують демократію, справедливість та бажання українців бути українською Україною! Також Фундація дякує **Вірі Кривій** та **Іванові Свириденкові** за зібрані й прислані нам пожертви від 14 жертводавців на видання книги про перемогу українського війська під Конотопом.

„Літературна Україна“ прохає допомоги

Газета Спілки письменників України „Літературна Україна“ впродовж всіх років незалежності України є маяком демократизації України.

На її сторінках вміщуються статті про Голод 1933 року, русифікацію, примусову колективізацію, розкуркулювання, тюрми, заслання, розстріли та інші прояви поневолення України комуністичною Москвою. Працівники газети не раз зверталися до Фундації та її членів і прихильників та української громади за поміччю. І Фундація багато разів їм допомагала.

Тепер виконуючим обов'язки головного редактора є Віктор Грабовський, заступником – Сергій Козак, а в редакційній колегії працюють Володимир Базилевський, Микола Жулинський, Осип Зінкевич, Марія Матіос, Петро Перейбіс, Михайло Слабошпицький,

Леонід Талалай, Андрій Чебикін, Володимир Чепелик та Володимир Яворівський.

Фундація запросила С. Козака 1991 року до США допомогти у редагуванні газети „Українські вісті“ в Дітроїті. З 1994 року до травня 2000 року він був головним редактором цієї газети. Він звертається до української громади та всіх давніх приятелів у США і Канади, особливо до колишніх передплатників газети „Українські вісті“, яку він редагував, з великим проханням про посильний благодійний фонд – допомогу для виживання газети „Літературна Україна“.

Пожертви можна висилати на адресу Фундації з зазначенням, що це для „Літературної України“. Фундація звільнена від федерального податку в США.

Пожертви будуть переслані за призначенням.

Дописи і листи до сторінки
Фундації ім. Івана Багряного
просимо посилати
на адресу:
**Bahriany Foundation, 811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights, IL 60005 USA**
Сторінку редагує Олексій Коновал

СПОРТ

Нічия у грі двох чемпіонів, поразка збірної України

„Рубін“, Казань, Росія – „Динамо“, Київ, Україна – 0:0
Збірна України – збірна Греції – 0:1

КАЗАНЬ, Росія. – 24 листопада в Татарстані, на Центральному стадіоні Казані відбулися змагання з футболу київської команди „Динамо“ з віце-чемпіоном Росії – командою „Рубін“. Переможець гри, яка відбувалася при сильному снігопаді, отримував непогані шанси вийти в 1/16 Ліги чемпіонів Європи.

Перед грою обидві команди проводили вкрай важливі змагання у національних першостях. Казанці довели друге поспіль чемпіонство домашньою нічиєю з „Зенітом“, а кияни у чудовому стилі перемогли „Шахтаря“.

Однак, у Казань кияни прибули без двох захисників, які не могли грати з поважних причин. Та навіть у такому складі „Динамо“ могло і повинно було вигравати. Андрій Ярмоленко вийшов до порожніх воріт, але з п'яти метрів не зміг поцілити у них. Андрій Шевченко знову організував можливість удару для А. Ярмоленка, і той знову не влучив у ворота.

„Рубін“ відповідав діями в атаці, за якими захист киян часто не встигав. „Динамо“ останні п'ять хвилин першої половини мало жахливий вигляд – часто захисники просто стояли, не знаючи, куди діти м'яч.

Перерва пішла на користь чемпіонам України. З'явилися швидкість, боротьба до останнього. Тільки, як і раніше, вже вкотре продовжував провалювати гру А. Ярмоленко. Він опинився сам на сам з воротарем казанців на 52-ій хвилині і не зміг того переграти.

„Рубін“ не залишився у боргу і провів небезпечну атаку, в якій українським захисникам в останню мить вдалося вибити м'яч з-під ніг суперника. На 67-ій хвилині А. Ярмоленко не влучив у ворота з 25 метрів, і він же за кілька хвилин пробив вище воріт.

Останні хвилини краще атаку-

вав чемпіон Росії. У доданий час міг пробити у ворота киян Олександр Бухаров, і не влучив. Гру завершив удар А. Шевченка, але воротар „Рубіна“ узяв м'яч.

Головний тренер „Динамо“ Алім Газаєв сказав: „Якщо хочеш, щоб команда грала на високому рівні, легіонери мають бути. Але пріоритет, звичайно, треба віддавати українським гравцям“.

Наразі „Динамо“ посідає останнє місце в групі „F“ після Барселони, „Інтера“ і „Рубіна“, але все вирішиться в останньому турі. Якщо „Рубін“ вдало зіграє в Італії, „Динамо“ – 9 грудня з „Барселоною“, тоді обидві команди вийдуть до „плей-оф“. 24 листопада в Еспанії „Барселона“ перемогла команду „Інтер“ з рахунком 2:0.

„Шахтар“ у Лізі чемпіонів грає 3 грудня з командою „Брюгге“ і 16 грудня – з командою „Партизан“.

18 листопада в Донецьку, на стадіоні „Донбас-Арена“ відбулись відбіркові змагання Чемпіонату світу з футболу 2010 року між збірними командами України і Греції. Перша зустріч цих команд закінчилася з нічийним рахунком (0:0).

Гра розпочалася досить з тотальної контролі м'яча збіркою України. Поки напівпорожня „Донбас-Арена“ мокла під безперервним дощем, українці шукали слабкі місця у захисті суперника. Греки відповіли ударом лише на 11-ій хвилині. Українці продовжувала контролювати гру.

Але на 31-ій хвилині Дімітріос Салпінгідіс отримав м'яча практично від центральної лінії, втік від безпорадних захисників і спокійно перегравав воротаря – 1:0.

Після цієї поразки збірна України вибула з відбіркового змагання світового чемпіонату. („Чемпіон“)

Поразка і перемога дружини „Чорноморської Січі“

„Чорноморська Січ“ – „Айкон“ – 1:2
„Чорноморська Січ“ – „Трінакрія“ – 2:0

Після серії перемог футболістів Українського спортивно-виховного товариства „Чорноморська Січ“ врешті „прохолодив“ клуб „Айкон“, який у себе вдома 8 листопада переміг „січовиків“ з рахунком – 2:1.

Цей поєдинок відбувся під легким дощем, на розмоклій площі, на якій гості грали розгублено. Не виходили тактичні комбінації, бракувало традиційної швидкості. Напад не зміг успішно закінчити голами проведені акції, м'яч з ударів Дмитра Терещука і Данила Левицького кілька разів не влучав у ворота господарів.

Єдиного почесного голя для „Ч. Січі“ здобув Петро Касіяненко. Завдяки попереднім перемогам, після цих змагань дружина „Ч. Січі“

випередила „Гантердон“, який має 16 точок, „Гоу Сакер“ – 14, „Ч. Січ“ і „Джерзі Шор“ – по 13 точок.

15 листопада „Ч. Січ“ мала змагання за Чашу Нью-Джерзі на виїзді з італійським клубом „Трінакрія“ в Елмвуд-Парку. Цим разом українські футболісти провели поєдинок на вищому технічному рівні. Протягом зустрічі вони в більшості володіли м'ячем, завдяки чому напад провів ряд швидких атак, дві з яких закінчили голами, що їх здобули Д. Терещук і Д. Левицький. „Січовики“ мають провести ще два пропущені через негоду змагання, якими закінчать першу половину осіннього сезону в лігових іграх.

Омелян Твардовський

Подяка за пожертви на пам'ятник УГВР у Сприні – Західня Україна.

На прохання Самбірської Районної Ради Львівської області, голови Ігоря Максиміва та Самбірської Районної Державної Адміністрації, голови Івана Білака і за посередництвом Ореста Криськіва до Середовища УГВР, голови Євгена Стахова, у справі переведення збірки коштів на побудову пам'ятника Української Головної Визвольної Ради (УГВР) з нагоди 65-річчя її повстання.

Середовище УГВР позитивно поставилось до прохання названих установ. Збіркою пожертв, з рамені Середовища УГВР, зайнявся Микола Галів. Надрукував стосовний платний заклик, що був надрукований у газеті „Свобода“, щоб бажаючі прислали пожертви на запланований пам'ятник УГВР у селі Сприня, що на Львівщині. Також вислав майже до усіх Федеральних Кредитовок у США листа з проханням підтримати ініціаторів в Україні. Відгукнулася тільки одна кредитівка з Нью-Інгланд. На заклик Середовища УГВР відгукнулись нижче названі жертводавці:

по 1000.00 дол.	Байлак Анна і Роман, Середовище УГВР й Н.Н.;
по 200.00 дол.	Данко Осип, Галів Микола і Об'єднання Колишніх Вояків УПА;
по 100.00 дол.	Білевич Ірина, Бохно Михайло (Канада), Гладилевич Адольф (Канада), Ігнат Лідія, Камінський Анатоль, Колодій Ярослав, Купчинський Роман, Маців Оленка й Богдан (Канада), Петришин Володимир, Стахів Євген, Стрільбицький Александер, Ціко Марія і Микола, Українська Самопоміч Нью-Інгланд Федеральна Кредитова Кооператива і Фотій-Токій Александра (Канада);
по 50.00 дол.	Борковська Марія, Давид Григор, Ільницька Ніна, і Сосяк Василь;
40.00 дол.	Квіт Зиновій.
по 25.00 дол.	Козак Лариса і Володимир і Михалюк Александер;
20.00 дол.	Казанівський Богдан.

Англія

по 28.00 дол.	Василько Святослав, Томків Василь, Фургала Андрій і Чайківський Лев;
по 14.00 дол.	Каліш Мирослав і Тимошук Петро.

Зібрано 5450.00 дол.

До цієї суми пожертви Німеччини не входять. П'ять тисяч доларів передано комітетові по будові пам'ятника УГВР. 450 дол. ще залишилось, які своєчасно будуть передані комітетові в Україні. Якщо, ще хтось бажав долучитись до списку жертводавців, все ще можна. Пожертви посилати на адресу: Mykola Haliv, 430 E. 6 St. Apt. 9C., New York, NY 10009.

Всі названі жертводавці одержали подячну посвідку на складену суму з підписом голови Районної Ради Самбора Ігоря Максиміва.

Німеччина – пожертви передала безпосередньо в Україну

1000.00 евро	Ребет Іванка й Андрій;
по 200.00 евро	Гарабач Марія, Козак Ірина і Марцюк Лідія;
50.00 евро	Вінтоняк Галина й Олекса.

Заходами згаданих Самбірських Районних установ й осіб, від 10 – 12 липня 2009 р. з нагоди 65-річчя повстання УГВР у Сприні відбулось величаве святочне відзначення цієї незабутньої історичної дати, з посвяченням п'ядисталу для пам'ятника з написами: президент УГВР Кирило Осьмак, генерал Тарас Чупринка - Роман Шухевич, о. проф. Іван Гриньох, Ростислав Волошин і Дарія Ребет. У наступному 2010 р. відбудеться урочисте відкриття п'ятифігурної скульптури вище названих осіб.

Почуваюсь до милого обов'язку в імені Середовища УГВР висловити щирі подяку усім жертводавцям за зрозуміння до незабутніх історичних подій українського визвольного руху, що діяв під керівництвом УГВР і залишив видимі сліди своїх змагань в Україні і в діаспорі. За межами України ці сліди стали виразно видними у вагомих виданнях „Сучасної України“ і „Української Літературної Газети“, журналі „Сучасність“ і у Дослідно-видавничому Об'єднанні „Пролог“, у якому з'явилась ціла низка видань визвольного руху. Це вони відкривали для української діаспори творчість Шістдесятників, приносили вістки про їх творчість, переслідування й арешти. Різними шляхами простягали їм допоміжну руку.

Відповідальний за переведення збірки на пам'ятник УГВР – Микола Галів

Союзівка календар подій 2009 рік

31 грудня – Святкування Нового Року.

The book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
 216 Foordmore Road * P. O. Box 529
 Kerhonkson, NY 12446
 E-mail: Soyuzivka@aol.com
 Website: www.Soyuzivka.com

**Блаженної пам'яті
Добродійки
ПАВЛІНИ ДЗЮБИ**

4-го травня 1910 - 12-го вересня 2009

Ділимося сумною вісткою з приятелями та українською громадою, що в суботу, 12 вересня 2009 р. у Гамільтоні, Онт., за покликом Всевишнього, відійшла на вічний спочинок наша дорога ДОБРОДІЙКА, найдорожча МАМА, БАБУСЯ та ПРАБАБУСЯ - ПАВЛІНА ДЗЮБА.

ПАНАХИДА відбулася 16 вересня 2009 р. в Wallace Funeral Home під керівництвом Митрофорного Протоієрея Василя Макаренка в супроводі хору молодіжних ансамблів з Торонто. 17 вересня 2009 р. тіло було перенесене до катедрі св. Володимира. Службу Божу відслужили Архiepіскоп Юрій, всесечний о. Василь Макаренко з хором катедрі св. Володимира під керівництвом Богдана Радиша.

Після заупокійних відправ, в останню дорогу Покійну супроводжували на Вічний спочинок з катедрі, де вся процесія вирушила в дорогу, проїхавши коло хати, де стали на хвилину і помандрували на останню зупинку „Woodland Cemetery“. Тут Архiepіскоп Юрій завершив похорон і після цього всі повернулись до катедрі на тризну.

Подяки: Архiepіскопу Юрію, Митр. прот. о. Василю Макаренку за всі відвідини до хати під час хвороби Павлини. За щирі молитви і батьківський догляд родини.

Доктору Адріану Горничу, що ніколи не рахувався зі своїм часом і завжди відгукався на поклик.

Хористам та диригенту катедрі, заслуженому артисту України, Віктору Шевелю, хору молодіжних ансамблів та їхньому диригентові, що не порахувались своїм часом і приїхали на Панахиду, 16 вересня 2009 р. до Wallace Funeral Home.

Сенді і Гезі Такач за відвідини хворої кожного місяця від Комітету Християнського Милосердя.

Всім присутнім, що прийшли віддати останній поклін.

Добродійка Поліна Дзюба в глибокому смутку залишила:

доньок	– КЛАВДІЮ ДЗЮБУ
	– АЛБІНУ КОРОБКІН з чоловіком МИКОЛОЮ
внуків	– ВАСИЛЯ ФАРКАСА з дружиною КЕРЕН
	– ЛАРИСУ МАКНЕР
	– МИКОЛАЯ мол. КОРОБКІНА
	– МИХАЙЛА КОРОБКІНА з дружиною ЕЛЕЙН
	– ТАНЮ ДЗЕНЕКОЮ з чоловіком ГЕРІ
	– ПАВЛА КОРОБКІНА
	– ВІКТОРІЮ ЕСПОСІТО з чоловіком ДЖОНОМ

11 правнуків, племінників і племінниць в Україні.

Вічная, Вічная, Вічная Пам'ять!

Хай канадійська земля буде пухом.

Ти назавжди з великою ласкою та любов'ю була і залишилась
в наших серцях.

Родина.

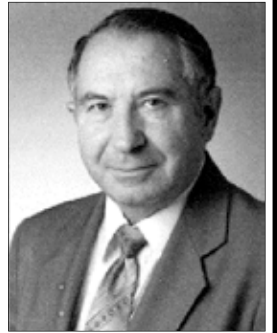

Ще одна втрата.
Подаємо до відома нашим друзям
і приятелям, що в п'ятницю,
20 листопада 2009 р. на 83 році життя
відійшов у вічність громадський діяч
та член багатьох організацій

СВ. П.

ОСИП А. ЯЦУСЬ

Нар. 1 вересня 1926 р. в Тернополі.

Юнаком був змушений втікати за кордон, а по війні прибув до Америки. Запізнався з Єлізаветою, з якою щасливо прожив 47 років. Тут Бог послав йому три доньки: Ярославу, Софію і Олександру та два сини: Осипа та Андрія і одинадцятьох внуків.

Покійний належав до різних патріотичних організацій, займаючи поважні становища: був членом ОУН, ООЧСУ, СУМ, УККА та був добрим парафіянином Української католицької церкви св. Володимира в Елизабеті, Н. Дж.

Покійний був похований на Українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в Савт Бавнд Бруку, Нью Джерзі.

Родині в Америці та Україні складаємо найщиріші співчуття.

Вічна йому пам'ять!

КООРДИНАЦІЙНА РАДА УККА Ст. Н.Дж.

**ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ
„БУРИВЕРХИ“**

ділиться сумною вісткою, що з волі Всевишнього
відійшла на Вічну Ватру в понеділок, 2 листопада 2009 р.

СВ. П.

пл. сен. кер.

ОКСАНА БЕРЕЖНИЦЬКА

Одна із основоположників і довголітня курінна куреня
„Буриверхи“.

Довголітня зв'язкова, комендантка таборів на Новому Соколі.
Активний член Станиці в Бафало.

Цією дорогою висловлюємо глибоке співчуття
сестрі і нашій членці Любі Цюлко та всій Родині.

Провід куреня
„Буриверхи“

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

РАЛФ З. РЕНАУД, член 241 Відд. УНС Т-ва ім. Івана Франка у Woonsocket, RI. Помер 23 червня 2009 р. на 85-му році життя. Нар. в 1923 р. у Woonsocket, RI. Членом УНС став в 1962 р. Залишив у глибокому смутку Allen S. Renaud, Leslie P. Ellis, David R. Renaud. Похорон відбувся 10 липня 2009 р. на цвинтарі св. Чарлза у Блекстон, ПА.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІГОР ДЕРЕКА, член 245 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ“ в Трентоні, Н. Дж. Помер на 97-му році життя. Нар. в 1912 р. в Україні. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у глибокому смутку синів і велику рідню та церковну громаду, що за ним жалує, котра відправила його на вічний спочинок до Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АННА М. САВКІВ, член 125 Відд. УНС в Чикаго, Іл. Померла 27 вересня 2009 р. на 87 році життя. Нар. в 1922 р. в Чикаго, Іл. Членом УНС стала в 1940 р. Залишила в глибокому смутку чоловіка Володимира, сина Володимира і дочку Христину. Похорон відбувся 3 жовтня 2009 р. на Українському католицькому цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АЛЕКСАНДЕР ШЕНДЮК, член 277 Відд. УНС Т-ва св. Івана Хрестителя в Гартфорд, Кон. Помер 20 вересня 2009 р. на 87-му році життя. Членом УНС став в 1964 р. Залишив у глибокому смутку Алісію Шендюк, Віру Круп і Юрія Шендюка. Похорон відбувся 23 вересня 2009 р. на цвинтарі Rose Hill Memorial Park в Rocky Hill, CT.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

*Висилаючи посмертні оголошення,
просимо подавати числа своїх телефонів.*

Оголошення можуть бути оплачені
кредитовими картками:

VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

З глибоким жалем повідомляємо, що після 6-річного паралічу відійшов у вічність мій найдорожчий Муж і Приятель, наймудріший учитель мого життя, людина золотого серця, з яким ми прожили 61 років щасливого шлюбного життя, Батько св. п. Наталки люблячий Батько, Тесть, Дідо, Брат і Вуйко

СВ. П.

інж. РОМАН КОВЧ

нар. 29 грудня 1919 - пом. 19 жовтня 2009

Наймолодший син бувшого пароха м. Перемишлян св. п. Блаженного о. Еміліяна і Марії.

ПАРАСТАС відбувся 22 жовтня 2009 р. в церкві Матері Божої Неустаючої Помочі, Dearborn Hts., MI.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 23 жовтня 2009 р. в тій самій церкві, відтак на цвинтарі Holy Sepulchre, Southfield.

В безмежному смутку:

дружина	– ЯРОСЛАВА (КОТИК)
син	– ЮРІЙ і ДЖУДІ
син	– РОМАН, мол.
зять	– КРЕГ
внуки	– АНДРІЙ, ХРИСТИНА КОВЧ
	– СТЕФАН, КАТРУСЯ, ДІЯНА ЛЕВИЦЬКІ
сестра	– ЛІДА БРИГІДИР
сестрінок	– АНДРІЙ БРИГІДИР
	Вічна Йому пам'ять!

З жалем повідомляємо, що в пондеілок, 16 листопада 2009 р. в Auburn, NY відійшла у Божу вічність після довгої недуги

СВ. П.

ЛЮБА ДРОЧАК-ЛИСЯК

дочка Михайла і пок. Анни Дрочаків.

До США прибула в 1965 р. з Польщі і поселилася в Auburn, NY. Отримала ступінь бакалавра в SUNY Brockport і ступінь магістра в SUNY Oswego. Працювала учителем в Auburn School District, навчаючи в Seward Elementary School від 1997 р. Перед тим навчала в католицьких школах в Пассейку, Н.Дж. і Йонкерсі, Н.Й. Належала до церкви свв. Петра і Павла, була членом Т-ва „Січ“ і членом 283 Відд. Українського Народного Союзу, належала до організації СУМ і Auburn Teachers Association. Люба була віддана своїм студентам і племінникам. Любила город, декоративні писанки і вишиванки.

У глибокому смутку залишилися:

чоловік	– СТЕФАН ЛИСЯК
батько	– МИХАЙЛО ДРОЧАК
брати	– ІВАН з дружиною ЄВГЕНІЄЮ
	– БОГДАН з дружиною ЛІСОЮ
	– ВОЛОДИМИР з дружиною ДАНУТОЮ
племінниці	– ТАНЯ, ТОНЯ і ЛАРИСА ДРОЧАКИ
племінник	– ТАРАС ДРОЧАК
тесті	– ЕВДОКІЯ і ПЕТРО ЛИСЯКИ
швагри	– ІВАН і АНДРІЙ ЛИСЯКИ з родинами.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 20 листопада 2009 р. в Українській католицькій церкві свв. Петра і Павла, тіло поховано на St. Joseph's Cemetery, Fleming, NY.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів на могилу пожертви можна складати на SS Peter & Paul School або на церкву, 132 Washington Street, Auburn, NY 13021.

В першу дуже сумну і болючу річницю в і д ходу у вічність невомного працівника у винограднику Господнім і нашого найдорожчого ТАТА, ДІДА і ПРАДІДА

бл. п.

отця крилошанина

ЕМІЛІЯНА ШАРАНЕВИЧА

відбудуться ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

12 грудня 2009 р., в церкві Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н.Й.,
13 грудня 2009 в:

- церкві св. Тройці в Сілвер Спрінг, Мд.,
- храмі св. Родини, Вашингтон, Д.К.,
- церкві св. Михаїла, Нью-Гейвен, Кон.,
- церкві Архистратига Михаїла, Івано-Франківськ, Україна,
- церкві Преображення Господа, Гошів, Україна.

14 грудня 2009 р. в церкві св. Володимира, Гемстед, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Про пам'ять і молитви за душу Покійного просить

Родина.

З глибоким жалем повідомляємо родину, приятелів та знайомих, що 15 листопада 2009 р. відійшов від нас назавжди, наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, улюблений ДІДО, БРАТ, ВУЙКО і КУЗИН

СВ. П.

д-р мед.

БОГДАН ЗЕНОВІЙ ОСАДЦА

нар. 4 вересня 1919 р. в Україні.

Син бл. п. о. крил. Михайла Осадца, що загинув за Христову Віру 14 листопада 1952 р. на Воркуті в таборі Абезь.

Залишились у глибокому смутку:

дружина	– ТАНЯ з дому КЛИМ
донька	– ІРМА з мужем ТОМОЮ ПЕЙН
внуки	– НАТАЛКА і МИКОЛА ПЕЙН
син	– КОРНЕЛЬ з дружиною ДЕБОРОЮ з дому СІРКО
сестра	– ВІРА КУШНІР з родиною в Україні
брат	– ЛЮБОМИР з родиною в Каліфорнії
	численна родина в Америці, Канаді й Україні.

ПАНАХИДА відбулася в похоронному заведенні D'Econo в п'ятницю, 20 листопада 2009 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в церкві св. Михаїла в Гартфорд, Конн. в суботу, 21 листопада 2009 р.

Похоронений з військовими почесами на цвинтарі св. Михаїла в Глестонбурі, Конн.

Вічна Йому пам'ять!

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net

ОКСАНА СТАНЬКО
Професійний продавець
забезпечення УНС
OKSANA STANKO
Licensed Agent
Ukrainian National
Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: stanko@unamember.com

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National
Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKSANAUNA@COMCAST.NET

ДЕШЕВІ ДЗВІНКИ В УКРАЇНУ!

Дзвоніть з вашого домашнього
та мобільного в Україну
на домашній та мобільний
телефон.

Тільки 10 центів за хв.
847-298-5900 Юрій

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

ЮРІЙ Б. КОРДУБА

Адвокат

**Emphasis on Real Estate, Wills,
Trusts and Elder Law**

Ward Witty Drive, P.O. Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

Друкарня**COMPUTOPRINT Corp.**

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуюмо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

• НА ПРОДАЖ •

Продається кондомініум, разом з мебля-
ми, в українському селі ім. св. Андрія,
у North Port, FL., 2 спальні, 2 лазнички.
До спільного вжитку басейн.

Тел.: (941) 423-1300

Продаються: Chevrolet Venture 2001 кавового
кольору з 84К і 2004 синього кольору з 83К. Ці-
ни відповідно 5200 дол. і 8500 дол. Обидва в
гарному естетичному і технічному стані.
„Дзенькніть“ відносно детальніших якостей.

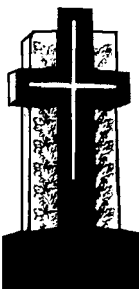
973-249-7816.

На продаж люксовий апартамент у North
Port, FL, в українському кондомініумі на 3 по-
версі, мебльований, 2 спальні, 2 лазнички, 2
елевейтори, катедральні стелі, 3 роки конді-
ціонер. Нова 5/8 інча твердого дерева підлога
і керамічні плити. Крите паркування, басейн з
підігрівачем. Ціна 135,000 дол.

Тел.: (941) 426-0080

• ПРАЦЯ •

Український Культурний Центр, 140 Prospect
Ave., Irvington, NJ пошукує менеджера будин-
ку. Праця вимагає максимум 2 вечори на тиж-
день, а також присутності на імпрезах, які
відбуваються у вихідні дні. Платня за домов-
ленням. Тел. 973-476-4361 Євген Мандзій.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC**УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО**

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

**Понад 30,000 читачів
щотижня дивляться
на наші реклями!**

РЕКЛЯМУЙТЕСЯ!

Рекляма – ключ до успішного бізнесу!

• ДО ВИНАЙМУ •

До винайму 3 спальневий
апартамент від 1 грудня 2009 р.
Адреса: 136 Prospect Ave., Irvington, NJ.
\$750 в місяць + комунальні послуги.
Тел. 973-467-4631 Євген Мандзій.

KANTOR**Телебачення****Міжнародні телефонні дзвінки:**

- **найнижчі ціни**
- **найкраща якість**
- **без жодних
прихованих оплат**

- **16 Українських каналів**
- **16 Російських каналів**
- **Кошт одного каналу -
менше \$ 1.00**

Don't waste your time - call us & start saving today!

New York: 347-230-5850
Chicago: 773-751-2318

Philadelphia: 215-689-8076
Toll free: 1-877-848-6376

www.kantor.ca
telecom@kantor.ca